

- 1 **Szerkesztői köszöntő**
- 2 **25 évesek lettünk**
Gondolatok a jubileumi tanév kapcsán
- 4 **Megkezdődött a tanév**
Beszámoló a tanévnyitóról
- 5 **„Eredményeket közösen érünk el”**
Interjú Prof. Dr. Balla Péter rektorral
- 8 **Kezdd az évet magabiztosan!**
Tanévkezdő LelkiMorzsa a KAPSZLI-től
- 10 **„A legnehezebb az igekötők tanítása”**
– avagy hogyan tanulnak magyarul a Helsinki Egyetemen
- 13 **5 budapesti hely, amit ki kell próbálnod ősszel**
Gasztriblokkunk helyszínajánlói
- 14 **Pest megér egy estét!**
Cooltúra rovatunk programajánlói
- 16 **Nem kell a tömeg által kijárt utat követni**
Interjú Szőke Simeonnal (károlis hallgató, divattervező)
- 18 **A jelszó: minőség**
Interjú Kovács Bendegúzzal (károlis hallgató, zenész)
- 20 **Találd meg az utad!**
Bemutakozik a Karrieriroda
- 22 **Élő és napi kapcsolatban a műalkotásokkal**
Művészettörténet mesterképzés a Károlin
- 24 **„A teljes emberhez a vizuális érzékenység is hozzátartozik”**
Interjú Dr. Békési Sándorral
- 27 **Valami egészen más**
– egy hallgató élménybeszámolója
- 28 **To know you got ‘excellent’ is the best feeling ever**
Külföldi hallgatóink tollából

IMPRESSZUM:

A KRE Állam- és Jogtudományi, Bölcsészettudományi, Hittudományi és Tanítóképző Főiskolai Karok hallgatóinak és munkavállalóinak lapja.

Felelős kiadó: Prof. Dr. Balla Péter
Kiadó: Károli Gáspár Református Egyetem
1091 Budapest, Kálvin tér 9.

Főszerkesztő: Horváth Miklós
Lapszerkesztő: Hommer Anna
Tördelőszerkesztő: Deli-Nagy Tünde

Szerkesztőség: PR és Marketing Csoport
1091 Budapest, Kálvin tér 9.
E-mail: sajto@kre.hu

Nyomda: Premier Nyomda Kft.
1117 Budapest, Budafoki út 64.

ISSN: 2630-9491

Megjelenik 2500 példányban.
A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza.

Szerkesztői köszöntő

Kedves Károlis Hallgatóink!

A Károli Gáspár Református Egyetem Rektori Hivatalának első nyomtatott, hallgatóknak szóló újságát tartja a kezében.

Büszkék vagyunk az Egyetemünkre oly jellemző családi légkörre. Rendkívül fontos számunkra, hogy valamennyi Hallgatónk közvetlen részese legyen a KRE szellemi vérkeringésének, ezért az eddig is hozzáférhető információs csatornákat tovább bővítjük ezzel a nyomtatott újsággal.

A jövőben negyedévente megjelenő Károli Magazinban beszélgetünk Egyetemünk legfontosabb eseményeiről, interjúkat közlünk itt oktató tanárokkal, itt tanuló hallgatókkal, valamint kulturális és utazási rovatainkkal igyekszünk programötleteket nyújtani.

A Károli 25 éves jubileuma alkalmából az Egyetem vezetői osztják meg gondolataikat, emlékeiket az elmúlt évekről, valamint beszélgetést közlünk Egyetemünk tanévnyitó ünnepségéről. „KAPSZLI LelkiMorzsa” rovatunkban a KAPSZLI hallgatói kör pszichológiai témájú írásai olvashatók, a Hallgatói portrék pedig olyan hallgatókat mutatnak be, akik egyetemi tanulmányaik mellett egy-egy sajátos területen végeznek kiemelkedő tevékenységet.

Széleskörű nemzetközi kapcsolataink révén hallgatóink számos ország egyetemén megfordulnak ösztöndíjak segítségével. Élménybeszámolóik inspiráló hatásában bízva jelentetünk meg néhányat a legizgalmasabb történetek közül. „Karrier” rovatunkban ötleteket, tanácsokat adunk pályaválasztás, életvezetés, karrier témában.

Programajánlóinkkal, utazási tippjeinkkel igyekszünk segíteni a szabadidő értékes eltöltését. Újságunk egyik fejezetét a jövőben a hallgatók töltik meg majd tartalommal: ide várunk hallgatói írásokat, verseket, fotókat vagy akár művészeti alkotásokról (festmény, montázs, plasztika, stb.) készült képeket.

Külön köszöntjük új hallgatóinkat, akiknek gratulálunk a sikeres felvételihez! Köszönjük a bizalmat, és ígérjük, mindent meg fogunk tenni, hogy hallgatóink életük talán legszebb és legizgalmasabb szakaszát töltsék el Egyetemünk falai között.

Horváth Miklós, marketing igazgató

Budapest, 2018. szeptember 12.

25 évesek lettünk

A Magyarországi Református Egyház Zsinata 1993 februárjában határozott: megalapítja a Károli Gáspár Református Egyetemet. A minisztériumi előkészítés után a zsinati és egyházkerületi bizottság együttműködésével elkészült a Károli Gáspár Református Egyetem bejegyzéséről szóló előterjesztés, amelyet 1993. szeptember 22-én a Kormány, majd az Országgyűlés is elfogadott. 25 évvel ezelőtt született meg Egyetemünk, ötvözve a református oktatás hagyományait a szakmai megújulás iránti nyitottsággal. A jubileum kapcsán Egyetemünk vezetői osztják meg gondolataikat.

1994 ősze óta tanítok a Károlin, így majdnem a teljes 25 évet együtt élhettem át Egyetemünk közösségével. 2002 óta vagyok egyetemi tanár, négy éven át a Hittudományi Karon szolgálhattam dékánhelyettesként – és jelenleg rektorként segíthetem a számomra oly kedves Egyetem életét, közösségét. Nagy élmény volt látni a folyamatos növekedést a hallgatói és munkatársi létszámban egyaránt. Baráti, lelki, testvéri kapcsolat fűz sokakhoz, talán ez a legnagyobb öröm számomra. Azt várom a következő évtől, évektől, hogy úgy tudjunk „csapatban” dolgozni sokakkal, hogy egymás örömeinek teljes szívvel tudjunk örülni, tudjuk egymást segíteni. Egy jézusi mondatot szeretnék folyamatosan a szemem előtt tartani, és ezt kívánom mindnyájunknak vezérelvként: „Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük” (Máté ev. 7,12). Örömmel várom, hogy gazdagodjunk a következő években újabb épületekkel, melyeket töltsenek meg hallgatóink. E tanévben pedig szeretném, ha újra és újra elővennének a 25. Zsoltárt, hogy szép gondolatai vezessenek bennünket Isten útjain.

Prof. Dr. Balla Péter, rektor

Az 1990-es évek elején, amikor az egyházak előtt megnyílt a lehetőség, hogy kilépjenek a korábbi izoláltságból, komoly vita folyt arról, hogy vajon célszerű-e a MRE-nak egyetemet alapítani. Egyházunk akkori vezetői végül az egyetemalapítás mellett döntöttek, ami ma már mindenképpen helyes elhatározásnak látszik. 25 éve, 1993-ban nyitotta meg kapuit a Károli Gáspár Református Egyetem. Ezen a ponton fel kell tennünk a kérdést, hogy valójában mi is a szerepe és feladata az egyházi felsőoktatásnak? Ha az eredethez nyúlunk vissza, látható, hogy ott és akkor jöttek létre a kollégiumok, az egyetemek, a felsőoktatási intézmények, ahol szükség volt rájuk. Ma, ha egyházi felsőoktatásról beszélünk, még mindig alapvetően a lelkészképzés jut elsőként mindenkinek az eszébe. Jóllehet, az egyház hitéleti funkciója alapjainak megtartásához feltétlenül szükség van lelkészekre, ki kell mondani, hogy az egyházi felsőoktatás nem csupán ebből áll. Egyházi felsőoktatási intézményeink, de arányában különösen a Károli Gáspár Református Egyetem lehetőséget adnak arra is, hogy az egyház számára szükséges új jogi, társadalomtudományi, bölcsész és egészségügyi képzések, kutatások indításával bővüljön azoknak a szakembereknek a száma, akik a megváltozott helyzetben erősíteni tudják egyházunkat. Az idén 25 éves Károli Egyetem a református értelmiség identitásának, egyháztudatának, szolgálatkészségének erősítését végzi. Az itt végzetek lesznek egyházunk és nemzetünk jövőjének formálói.

Prof. Dr. Zsengellér József, stratégiai rektorhelyettes

A Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kara Budapesten 1998 szeptemberében kezdte meg működését, kezdetben jogász képzési területen. Az induláskor nagyon sok kihívással kellett megküzdeni, minimális infrastrukturális és adminisztrációs feltételek mellett. A jogi kar az elmúlt 20 évben folyamatosan fejlődött, növekedett, és emelte az oktatás színvonalát, de jelentős ugrás a 2010-es évektől következett be. 2010-től kezdődően indult meg a jogi karon a képzési portfólió kiterjesztése, és az állam- és jogtudományi képzésen túl immár gazdaságtudományi és társadalomtudományi képzések is helyet kapnak a karon mind graduális, mind posztgraduális formában. A jogi karon hosszas előkészítést követően 2017 őszén sikeresen elindult az angol nyelvű LLM képzés, amelynek jövőbeli további erősítése komoly célkitűzésünk. Fontos célkitűzésünk az is, hogy a Károli jogi kara az elkövetkező időszakban már nem a hallgatók mennyiségére, hanem sokkal inkább a minőségére kívánja helyezni a hangsúlyt. Az elkövetkező években a jogi karnak technológiaiailag tovább kell fejlődnie, továbbá a jelenleginél jobb infrastrukturális feltételek elérésére kell törekednie, amely minden szempontból ki fogja tudni szolgálni a hozzánk érkező hallgatók növekvő igényeit. A jogi kar a továbbképzési portfólió professzionális fejlesztését is meg kívánja valósítani, külön erre kialakított központ keretében. A jogi kar az elkövetkező időszakban folytatni kívánja az elindított tudományos kutatási irányokat, és fejleszteni kívánja a nemzetközi kapcsolatait. Az elkövetkező évtizedekben is korszerű tudást kívánunk biztosítani a hozzánk jelentkezőknek valamennyi képzési területen, mindezt pedig úgy, hogy a folyamatosan változó világunk kihívásaira figyelünk, de a keresztyén, református értékeinket is megőrizzük.

Dr. Törő Csaba Attila, dékán, Állam- és Jogtudományi Kar

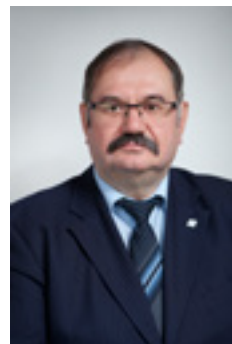

A Bölcsészettudományi Kar negyedszázados fennállása alatt, különösen az utolsó harmadában hatalmas fejlődésen ment keresztül. 2018 őszére elérte a 4600-as hallgatói létszámot, ezzel a nagy egyetemek bölcsészkarainak élvonalába került. A 2018/2019-es tanévben a bölcsészkarok közül a KRE BTK-ra jelentkeztek a legtöbben az országban (első és második helyen). A piaci helyet kijelölő első helyes jelentkezések számában egyetlen bölcsészkar előzte meg. Mára 9 BA-szakot, 12 MA-szakot, 18 osztatlan szakpárt és 6 osztatlan tanárszakot, valamint 20 szakirányú továbbképzést gondoz 7 intézetében és a Tanárképző Központban. Doktori Iskolát működtet a történelemtudományok területén, és 2017-ben elindította a nyolc műhelyt felölelő Benda Kálmán Bölcsész- és Társadalomtudományi Szakkollégiumot. Feladatait 240 oktató és 70 ügyintéző munkavállalóval látja el. Stratégiájának- akárcsak az egyetem egészének – alappillérei az egyházi jelleg erősítése, a minőségi oktatás, a nemzetköziesítés és a piacorientáció. Működését a tudatos szervezetfejlesztés jellemzi, a testi-lelki egészségre figyelő, a Kárpát-medencei magyarság egészét megszólító és integráló kar kíván lenni.

Dr. habil. Sepsi Enikő, dékán, Bölcsészettudományi Kar

Amikor ezeket a sorokat végiggondolom, akkor először eszembe jut a múlt, a saját valóságom, amikor teológus-hallgató voltam (1973–78) a Budapesti Református Teológiai Akadémián. Nyilván abban az időben fel sem vetődhetett, hogy valaha is lesz egy Károli Egyetem. Tanulmányainkat egy 'jövőmentes' és az egyházak számára 'beszorított' világban folytattuk. A Károli Egyetem gondolatával a Szárszói Konferenciákon (1992-től) találkoztam fokozatosan, amikor Hegedűs püspök úr szinte hatszemközt elmagyarázta nekünk a balatonszárszói parókian (annak idején ott lehettem gyülekezeti lelkész), hogy miért van szükség egy református egyetemre. Az egyetem szükségességéhez való gondolati kapcsolás nem volt nehéz azok után, hogy magam is ismerem Kuypernek az amszterdami egyetem (VU) megalapításával kapcsolatos – száz évvel korábbi – alapelveit. A szándék erős volt, a kételyek ugyancsak, és végül 'kiformálódott' a Károli. Amikor visszatérhettem Budapestre, akkor a KRE HTK munkájába kapcsolódhattam be (2014). Az épület ugyanaz, de a belső forma és tartalom sokat változott. A teológusélet sokszínűbb és léktetőbb – ez már egy 'más világ'. Van növekedés, van jövőkép, ami mögé magam is szívesen felsorakozom. Remélve, hogy a Hittudományi Kar – ezzel együtt a KRE teljes – élete és jövője nemcsak földi építőkövek egymásba szerkesztésén múlik, hanem valaki 'egészen Más' garantálja a jövőt és annak lehetőségeit.

Prof. Dr. Kocsev Miklós, dékán, Hittudományi Kar

A Károli Gáspár Református Egyetem fennállásának 25. évfordulója a nagykőrösi tanítóképző szempontjából kissé rendhagyó. Egyrészt az ősi, 1839-től működő Nagykőrösi és Dunamelléki Református Tanítóképző Intézetet 1948-ban erőszakkal államosították, majd 1957-ben bezárták. A visszakürülésére számtalan kísérlet történt a múlt rendszerben is, de a centralizáció miatt ezek 1989-ig csak álmok maradhattak. Az Úristen különös kegyelméből 1990-ben, a rendszerváltáskor indulhatott a főiskola első évfolyama a Jászberényi Tanítóképző Főiskola Kihelyezett Tagozataként. Az országgyűlés egy évvel később, 1991 decemberében fogadta el a nagykőrösi főiskola önállóságát, és egyházi felsőoktatási intézménnyé nyilvánította: Nagykőrösi és Dunamelléki Hitoktató és Tanítóképző Főiskola néven. Másrészt rendhagyó beszámolómm olyan szempontból is, hogy főiskolánk az elmúlt 28 év alatt kettős elvárások keresztüztében működött. Meg kellett felelni az állandóan változó világi elvárásoknak: tanítóképzés reformja, felsőoktatás tartalmi és formai átalakítása: ugyanakkor az egyházi jellegből adódóan rehabilitálni és rekonstruálni kellett – 3 évtizedes fizikális nemlét után – a református tanítóképzés szellemiségét, a keresztyén nevelés értékvilágát. Újabb nagy változás a Károli Gáspár Református Egyetem megalapításával történt. Örömteli Karunknak, hogy alapítótagként az Egyetem részévé válhattunk. Jelenleg Karunk három telephelyen működik egyre növekvő hallgatói létszámmal. Gyakorlóintézményeink az egész országot behálózzák. A fejlődést jellemzi még a szakok megújulása, s új szakok indítása. Örömteli, hogy az idei felvételi eredmények tekintetében a Károli Gáspár Református Egyetem előkelő helyet foglal el a magyar felsőoktatási intézmények között.

Dr. Szenczi Árpád, dékán, Tanítóképző Főiskolai Kar

Minden tanévkezdet ünnep az egyetemi polgárok számára, jubileumi tanévet kezdeni pedig különösen nagy öröm és áldás számunkra. Az elmúlt néhány esztendőben számos változás történt alma materünkben, növekedett a hallgatói létszám, épületeink gyarapodtak. Az elmúlt években az igazgatási szervezetben is jelentős mértékű változások mentek végbe, tehát az egyetemi szervezeti keretek állandó megújulásban vannak. Az ilyen jubileumi tanévekben érdemes megállnunk és visszatekintetnünk. A napi feladatok megoldása, az újabb és újabb kihívások leküzdése során nincs mindig elegendő időnk arra, hogy megállapítsuk, milyen jó tempóban, és milyen eredményesen haladunk. Az egyetem döntéshozó testületeinek, bizottságainak működése mögött jól felkészült szakmai apparátus áll, akik a döntések előkészítésén és végrehajtásán sokat dolgoznak. Ezúton szeretném tehát megköszönni minden igazgatási feladatot ellátó egyetemi munkatársamnak, de elsősorban a hallgatóknak, hogy jóvoltukból együtt dolgozhatunk a felsőoktatás csodálatos világában. Őszintén és szívből kívánom, hogy sok örömük legyen ebben a jeles tanévben.

Dr. Csáki-Hatalovics Gyula Balázs, főtitkár

Megkezdődött a tanév

2018. szeptember 3-án Prof. Dr. Balla Péter rektor hivatalosan megnyitotta a 2018/2019-es tanévet a Károli Gáspár Református Egyetemen. A Budapest-Fasori Református Egyházközség templomában tartott tanévnyitó ünnepségen egyetemi polgárrá fogadták az elsőéves hallgatókat, valamint kitüntetéseket és díjakat adtak át.

Az egyetem tanévnyitója istentisztelettel kezdődött, amelyen Dr. Békési Sándor, a Hittudományi Kar tanszékvezető egyetemi docense hirdetett ígét. Dr. Méhes Balázs, a Tanítóképző Főiskolai Kar dékánhelyettese köszöntötte a meghívott vendégeket, a kitüntetett személyeket, az egyetem oktatóit és hallgatóit, valamint az egyetem vezetőségét.

Prof. Dr. Balla Péter rektor ünnepi köszöntőjét követően az ünnepség kitüntetések és címek átadásával folytatódott. A Szenátus az Egyetem legrangosabb kitüntetését, a Pro Universitate díjat Dr. Karasszon István, a KRE HTK professzora részére adományozta.

Károli Egyetem Támogatója díjban részesült az Igazságügyi Minisztérium, a kitüntetést Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter vette át. Az Egyetem Szenátusa ugyanezt a díjat adományozta Dózsa Sarolta, Majzik Ferencné és Jávorszky Zoltán Árpád részére is.

A Károli Gáspár Református Egyetem Rektorának Elismerő Oklevelét a Karok javaslatára Dr. habil. Szuchy Róbert oktatási és tanulmányi dékánhelyettes (ÁJK), Dr. Sepsey Gábor jogi és igazgatási kari igazgató (BTK), Prof. Dr. habil. Pethő Sándor tanszékvezető egyetemi tanár (HTK) és Lehoczky Mária Magdolna gyakorlati tanár (TFK) vehette át. Prof. Dr. Balla Péter saját hatáskörben a Károli Gáspár Református Egyetem Rektorának Elismerő Oklevelét Katona Sándor belső ellenőr részére adományozta.

A Szenátus által adományozható Károli Emlékérmeket vehette át Dr. Kun Mária főiskolai docens (TFK), Dr. habil. Bertha Zoltán egyetemi docens (BTK), Dr. habil. Homicskó Árpád nemzetközi és tudományos dékánhelyettes (ÁJK), valamint Prof. Dr. Kósa László egyetemi tanár. Címzetes főiskolai tanári címet kapott Dr. Fruttus István Levente (TFK), valamint egyetemi magántanári címet kapott Dr. Sándor István. A Károli Gáspár Református Egyetem Díszpolgára címet Dr. Szűcs Ferenc, a Hittudományi Kar emeritus professzora, az Egyetem prorektora kapta.

Az ünnepség végén az elsőéves hallgatók fogadalmat tettek, majd képviselőikkel történt ünnepélyes kézfogás által az Egyetem vezetése az Egyetem polgáraivá fogadta őket. Végül Dr. Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház világi elnöke szólt röviden az Egyetem hallgatóihoz.

fotó: Igazságügyi Minisztérium

„Eredményeket közösen érünk el”

Prof. Dr. Balla Péter nevét a hallgatók közül legtöbben a KRE rektoraként ismerik, és nem mindenki tudja, hogy rektori pozíciója mellett jelenleg is oktat Egyetemünk Hittudományi Karán. Arról pedig talán még kevesebben tudnak, hogy már lelkeszi képesítését is a Károli jogelődjének hallgatójaként szerezte.

Minden hallgató számára meghatározó élményeket, tapasztalatokat tartogatnak az egyetemi tanulmányok. Hogyan emlékszik vissza ezekre az évekre?

Nagyon szép emlék számomra az 1980-1985 között a Budapesti Református Theológiai Akadémián eltöltött időszak. Ez még a Károli Gáspár Református Egyetem megalapítása előtti idő, ez az intézmény a mi jogelődünk. Mind az idős, mind a fiatal tanárainkat nagyon szerettem, nagyon sokat tanultam tőlük. Diákként az egyik kiemelkedő emlékem, mikor az otthon töltött első három év után a 4-5. évben beköltöztem az akkor elkészült új kollégiumba. A kollégiumba költözéssel egy időben a diákok megválasztottak diákvezetőnek – mi ezt szeniornak neveztük akkoriban –, és így az egyik fő örömöm, élményem a diákok közötti kapcsolatok építése, a hallgatók és tanárok közötti közvetítés, illetve általában véve a békességeteremtés, a jó hangulat építése volt. Hogy ez mennyiben sikerült, azt mások tudják megmondani – én nagy élményként éltem meg ezt az időt.

Mi indította arra, hogy a lelkeszi hivatást válassza?

A gimnáziumi évekig kell visszanyúlnunk. A konfirmáció után rendszeresen jártam ifjúsági közösségbe, ezt ifjúsági bibliaórának neveztük a református gyülekezetben. Abban az időben már

rendszeresen olvastam a Szentírást, tartottam egyéni csendességet, és a folyamatos bibliaolvasással, imádsági alkalmak tartásával, tehát egy egyéni csendesség-láncolat közben merült fel bennem ez a gondolat. Egy konkrét bibliai idézet is kapcsolódik a döntésemhez: „Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába” (Máté 9,38). Ezt akkor személyesen nekem szóló ígérek éltem meg. Egy körülbelül fél éves folyamatnak az eredménye volt ez az elhatározás, de még a gimnáziumi évek végén, így a gimnázium után már egyből a teológiára jelentkeztem.

Lelkeszi hivatása mellett 1994 óta tanít Egyetemünkön, oktatói státuszát a rektori kinevezés után is megtartotta. Milyen szerepet tölt be életében a tanítás? A lelkeszi szolgálaton túlmenően miért választotta a tanári pályát is?

Fiatal kezdő lelkipásztorként megadatott, hogy kétszer is tanulhattam külföldön. Először egy egyéves tanulmányi úttal Master of Theology, nem sokkal később pedig PhD fokozatot szerezhettem. Úgy gondolom, Isten terve lehetett, hogy ez a nagy ajándék, hogy egy testvér egyház vendégeként tanulhattam, képezhettem magam (a Church of Scotland adta az ösztöndíjat), ne legyen egy csak nekem szóló ajándék. Amit tanultam,

szerettem volna továbbadni másoknak is. Ugyanakkor nem én jelentkeztem a tanításra, ezt őszintén el kell mondanom, hanem a doktorálás vége felé az akkori tanártársak a pesti teológiáról már a tanulmányaim színhelyére, Skóciába írtak egy levelet, és meghívtak tanítani. Nagyon szerettem tanulni, nagy értéknek tartottam, hogy külföldön tanulhatok, és érkezett egy hívás – ezt külső elhívásnak hívjuk –, és pedig úgy éreztem, ez annak a jele, hogy ezt másoknak is tovább kell adnom.

Hozzá kell tennem, hogy ígét hirdetni továbbra is nagyon szeretek, gyakran meghívnak vendégként igehirdetést tartani. Ezt is úgy élem meg, mint a tanítás egy formáját. Többen, akik visszajelezték az igehirdetések után, egyfajta tanító igehirdetésnek nevezték a szolgálatomat. A nyelveket is mindig szerettem. Mikor még nem tudtam, hogy lelkész szeretnék lenni, el tudtam volna magam képzelni nyelvtanárként is. Valószínűnek tartom, hogy egy ilyen, a tanításra való vágy, készség az elhívásom előtt is volt bennem. Így a lelkészi pálya számomra egy ötvözete az igehirdetésnek és a tanításnak.

Jelenleg milyen tantárgyakat oktat az Egyetemen?

Az Újszövetségi Tanszéken tanítok. A mi hallgatóinknak mindkét bibliai nyelvet tanulniuk kell, ezért nálunk az újszövetségi görög nyelv egy kötelező tárgy, és doktoranduszaink segítsége mellett én is részt veszek a görög nyelv oktatásában. Ezen kívül minden szemeszterben választok néhány újszövetségi fejezetet, és immáron a görög nyelvre alapozva keressük a szöveg fő üzenetét. Azt kutatjuk, mit akart az egykori bibliai szerző elmondani, mit üzen a szöveg – tehát az írásmagyarázatra tevődik a hangsúly. Ezt szakszóval exegézisnek hívjuk. Hogy példát is mondjak: a múlt szemeszterben Pál apostol Timóteushoz írt első levelét vettük a hallgatóimmal, a most kezdődő szemeszterben pedig a Galata-levelet vesszük át. Ilyenkor mondatról mondatra haladunk az írásmagyarázat tárgy keretében.

Van egy harmadik tárgy is, amit nem minden szemeszterben adok elő, de mivel egy tankönyvet is írtam ehhez, ezért nagyon kedves a számomra, és időnként visszatérek hozzá: ez a Bevezetés az Újszövetségbe. Az újszövetségi könyvek keletkezési körülményei, a szerzőség, az első címzettek e tárgy fő témája, és a tankönyv, amely ezeket összefoglalja. Az újszövetségi iratok története címet viseli. Ez is jelzi, hogy ez főként az újszövetségi könyvek keletkezése és kanonikus gyűjteménnyé válásuk története témájával foglalkozó tárgy.

Mely eredményeket emelné ki eddigi rektori tevékenységéből? Mik a tervei a 2018/2019-es tanévre nézve?

Köszönöm a kérdést, de még az elején hadd tegyem hozzá, hogy eredményeket közösen érünk el. Amiről szólok, azt minden munkatársammal együtt értük el, amit ezúton is köszönök nekik. Ha ki kellene emelnem valamit, az a hallgatói létszám növelése lenne. Kilenc évvel ezelőtt, amikor ezt a szolgálatot elkezdtem, 4.300 körüli hallgatói létszámunk volt, most pedig 7.700 körüli a létszám, tehát csaknem kétszeresére nőtt. További nagy örömöm, hogy úgy látom, az Egyetemen jó a hangulat, egyfajta baráti légkörben – ha lehet ezt a szót is használni: családi-

as légkörben – végezzük a munkánkat. Én azt szeretném, hogy amikor egy munkatársam bejön a hivatalba, ezt örömmel tegye. Ne izgalommal, gyomorgörccsel, hanem jó érzéssel jöjjön be. Kiegészíteném ezt azzal, hogy a szenátusi üléseken is ez az egyik célom – tehát, hogy közösségi hangulatban, de kritikai hangot is kérve és elfogadva tanácskozzunk. Nem mindenről gondolkodunk ugyanúgy, de mindig meg kell tudnunk beszélni, és ha lehet, akkor nagy arányú többségi döntéssel kell határozatot hoznunk.

A családias légkört, a baráti kapcsolatokat, a közös ügyön való együttes fáradozást nevezném meg az egyik legnagyobb örömömnek, ami évek óta ér engem. A jövőre nézve azt emelném ki, hogy a most kezdődő tanév a 25. tanévünk. A kollégák közösségében elmondtam már több alkalommal, hogy azt szeretném, ha ezt az egész tanévet a hálaadás évének neveznénk. Többször jusson eszünkbe az év során, hogy van mit megköszönnünk az Úr Istennek: 25 éve működik az Egyetem, és szerintem helye van az egymás iránti köszönetmondásnak is.

Több alkalommal volt ösztöndíjjal külföldi egyetemeken, mint például a Humboldt-Stiftung Ösztöndíjával Németországban; PhD fokozatát pedig az Edinburgh-i Egyetemen szerezte. Miért tartja fontosnak a nemzetközi tapasztalatokat? Mit ajánl a külföldi ösztöndíj-pályázatokkal kapcsolatban az Egyetem hallgatóinak?

Egyszer összeszámoltam, hogy tulajdonképpen már több esztendőtt tanultam külföldön, mint amennyi éven át teológiát tanultam itthon. De mindig nagyon jó volt hazajönni. Tehát így válaszolnék: nagy élmény megismerni egy másik nép életét, kultúráját, akár más egyházakat is, de mindez segít jobban értékelni a sajátomat. Szívesen tanulok más népektől, de azt is meglátom, hogy mi az, amiben nálunk van valami lelki gazdagság. Ez egy egymástól való tanulás: mit tudok hazahozni a saját népem és egyházam számára a külföldi tapasztalatokból, de megfordítva is – remélem – igaz, hogy amikor külföldön jártam és járok, felmutathatok valamit a mi népünk és egyházunk értékeiből. Egy példát említve: a skóciai években nagyon sokszor hívtak meg kisebb előadások tartására a magyarországi egyházi életéről. Ez 1991-94 közé esett, kicsivel a demokratikus változások után, tehát nagyon érdekelte népünk és egyházunk sorsa az ottaniakat. Én nagy örömmel vállaltam ezeket, kicsit egy küldetésnek is tekintettem, hogy a mi múltunkat, történelmünket és jelenünket bemutassam mások számára.

A hallgatóknak feltétlenül azt üzenném, hogy örömmel szánjanak időt a külföldi tanulmányokra, mert ez egy kincs, ami beépül az életükbe. Néha látom, hogy egy hallgató azért mérlegel, mert meghosszabbodhat a tanulmányi idő. Ez előfordulhat, de akár még az is megoldható egy Erasmus ösztöndíjjal, hogy ne így legyen. Ha netán mégis úgy alakulna, én abban nem veszteséget látnék a hallgatók helyében. A külföldi tanulmányok beépülnek az életünkbe maradandó élményként, vagy akár megmaradó kapcsolatok formájában is – úgyhogy aki csak teheti, én mindenkit biztatok, hogy menjen, tanuljon külföldön, de arra is, hogy jöjjön is haza.

Számos helyre hívják Önt itthon és külföldön is vendéglőadást vagy istentiszteletet tartani. Milyen témáról tart legszívesebben órárt, áhítatot?

A felkérések egy része kötött témájú, például ha egy konferencia során egy adott programba kell beilleszkedni. Ha magam választhatok – mert sokszor van ilyen meghívás is –, akkor az előbb említett tárgyaimhoz kapcsolódóan választok témát. Előszeretettel tartok előadást az újszövetségi kánon kialakulásáról, vagy egy-egy könyv vagy részlet fő mondanivalójáról és ilyenkor összegyűjtöm, hogy mit tanulhatunk a mai életre vonatkozóan ezekből a könyvekből.

Rektor Úrnak különösen fontos a család, habilitációs disszertációja, amely könyv formájában is megjelent, a gyermekek és szülők kapcsolatáról szól az Újszövetség tükrében. A disszertáció írásakor merített-e saját élményeiből? Mint családapa, mennyiben segítette az Újszövetség tanításai a gyermeknevelésben?

Ezt a kérdést is nagyon köszönöm, de itt is egy kicsit azért óvatosan válaszolnék, mert első renden a kutatásom egy történeti vizsgálódás volt: hogyan néztek szüleikre az Újszövetség korában az első keresztyének, és a környezetükben milyen elvárások voltak a gyerekek szüleik iránti kapcsolata terén. Ebben keveset tudtam belevinni a saját élményeimből, de abban biztos vagyok, hogy miközben ezzel a témával foglalkoztam, motivált, hogy én is családban élek. Nagy hálával mondom, hogy hívó szülők gyermekeként keresztyén családban nőttem fel, a szüleimmel való kapcsolatomban, a testvérbátyámmal való nem csak vérrokonság, hanem lelki-testvéri kapcsolatomban is nagyon sokat jelentett és jelent számomra. Ezt követően is, mikor már nekem lehetett családom – négy gyermekünk van, tehát mi is nagycsaládban élünk –, sokat jelentett a kutatásom. Feleségem orvos, és verseket is ír, de tudatosan sok időt tölt a gyermekeinkkel; elmondhatom, hogy egy nagyon sok tekintetben a családra is időt szánó anya. Szóval felnövő gyermekeként és most apaként is a családban való lét nekem nagyon nagy élmény.

Ez a kutatás meggazdagítja a jelenemet is. Például nagy élmény volt sok olyan szöveget találni az ókorban, amelyek – most tartalmilag foglalom össze – azt üzenik, hogy Isten után a szüleink legyenek a legfontosabbak számunkra. Találtam olyan ókori idézetet is, amely szerint Isten és a haza után a szüleinket kell a leginkább tisztelnünk. Ezek a szövegek bennem is megerősítették a család fontosságát. Tanulmányaim a szülői felelősségtudatban is megerősítettek, például abban, hogy a gyermekeim nem az én tulajdonaim. Isten teremtményei és Isten tulajdonai, azonban nagy kincsként rám vannak bízva, az én felelősségemre – illetve feleségemmel együtt a mi felelősségünkre. Szeretnénk úgy nevelni, tanítani a kincsként ránk bízott gyermekeinket, hogy Istenre és Jézusra tudjunk rámutatni, és a Megváltóval való kapcsolatuk legyen számukra is a legfontosabb.

A családi értékek Egyetemünk mindennapjaiban is kiemelt fontossággal bírnak. A családias légkör a Hittudományi Kar esetében természetes, de ezt az értéket a világi, nagy hallgatói létszámmal rendelkező karokon is sikerült megőrizni. Mi a titka ennek a sikernek? Hogyan valósul meg mindez a Károlin?

Most valóban oktatótársaim és adminisztrátor munkatársaim nevében is szólok: közös vágyunk, célunk, hogy sok időt töltsünk a hallgatókkal, hogy rendelkezésre álljunk az előadási időn kívül is. Van, aki együtt megy közös túrára a hallgatókkal, vagy együtt sportol velük, tehát nagyon sok formája van ennek. Az együtt töltött idő, ahogy egy családban is, egy egyetemen is a családias légkör kialakításának legfontosabb feltétele. Hogy egy nagyon földhözragadt példát is mondjak: van, hogy azt köszöni meg valaki az oktatóknak, adminisztrátoroknak, hogy hamar választ

kap az e-mailben feltett kérdésére. Ez a mai világban egy visszajelzés: hogy fontos a hallgató, megbecsülik, segíteni akarnak neki. Tehát az egymásra való odafigyelést igyekszünk őrizni. Az nyilvánvaló, hogy ez egy többezres egyetemen nehezebb, de én azt gondolom, hogy minden új oktató és munkatárs, aki közénk érkezik, tudja, hogy ez egy cél nálunk, és örömmel vállalja, hogy ő is rendelkezésre álljon, ő is segítőkész legyen.

„Lifelong learning”, azaz élethosszig tartó tanulás – ez a kifejezés juthat eszünkbe Rector úr szakmai pályájáról. Miért ajánlaná ezt a hallgatóknak? Ön szerint miért fontos így élni?

Apósomtól, Hegedűs Loránt püspök úrtól tanultam, hogy a tudás egy gömbhöz hasonlítható. Minél nagyobb a sugara ennek a gömbnek, annál nagyobb a tudásunk, de annál nagyobb felületen érintkezik azzal, amit nem tudunk. Alázattal kell tanulni, mert nagyon sok mindent nem tudok még, ugyanakkor van bennem egy vágyakozás a minél nagyobb ismeretanyag megszerzésére. Bővüljön csak ez a gömb, azonban mindig azzal az alázattal, hogy valójában tényleg egyre több olyan dologról is tudok, ami még kívül esik a tudáskörömön.

Ezt a képet szeretném megosztani a hallgatóinkkal is. Élmény egyre gazdagabbá válni lelki értelemben az ismeret gyűjtésével, de ennek mindig azzal a tudattal kell történnie, hogy nagyon sok mindent még nem tudunk. A diákélményeimre visszatérve: én nagyon sokszor együtt tanultam a diáktársaimmal, együtt készültünk egy-egy vizsgára, és valami többletet biztosan bármely diáktársamtól kaptam ilyenkor. Érdemes azzal a nyitottsággal leülni minden beszélgetéshez, hogy valamit tanulhatok a másiktól. Egyfajta tudásszomj van bennem is, amely remélem, tényleg életünk végéig tart.

Milyen javaslatai vannak a nálunk frissen diplomát szerzett fiataloknak?

Egy új munkahelyre érkezve „kettős” magatartásformát javasolnék. Legyenek bátrak abban, hogy az egyéniségüket képviselik, de figyeljenek arra, hogy nem nekik kell azonnal mindent meghatározniuk az új munkahelyen. Fogadják el kollégáik tanácsait, vállalják az egyéniségüket, de igyekezzenek beilleszkedni is az új közösségbe.

Azt is szeretném kérni az új munkahelyre kerülő hallgatóinktól, hogy tartsanak kapcsolatot az Alma Materrel. Keressék fel volt tanáraikat, hiszen mindig szívesen látjuk őket, sőt vannak újabb és újabb képzéseink, akár a végzett hallgatóink részére is, tehát ne felejtkezzenek el a Károliról!

Végezetül: mit kíván a hallgatóknak erre a tanévre?

Ezzel a jubileumi tanévvel valójában még csak egy folyamat közepén vagyunk. A növekvő hallgatói létszámmal reményeink szerint épületbővülés is együtt jár majd. Arra szeretném biztatni a hallgatókat, hogy akik már most birtokba vehetik az új helyszíneket, azt a hálaadás örömeivel tegyék, és akik már tudják, hogy lesz újabb épületünk, de az még nem ebben az évben valósul meg, legyenek türelemmel, mert érdemes kívánni.

Magára a tanévre azt kívánom, hogy leljék örömeiket a tanulásban. Keressenek legalább egy olyan témát, ami túlmegegy a kötelező tananyagon, menjenek oda a tanáraikhoz kérdéseikkel, mert a tanárok szeretnek a tehetséggondozás lehetőségével élni, és ahogy korábban is mondtam, tanuljanak együtt a társaikkal. Tartalmas, örömmel teljes és közösségben eltöltött alkalmakat kívánok a hallgatóknak a 2018/2019-es tanévben!

Kezdd az évet magabiztosan!

Életünk folyamán gyakran érezhetjük elveszettnek magunkat. Mintha egy gödör fenekén lennénk, és nem tudnánk kimászni. Nem azért, mert egyébként képtelenek lennénk rá, hanem azért, mert nem tartjuk magunkat képesnek, és ezért meg sem próbáljuk. Hasonló dolog történik akkor is, amikor alacsony az önértékelésünk. Nem érezzük, hogy megérdemelnénk bármit, ami nekünk járna, alul értékeljük képességeinket, és nem szeretjük magunkat.

A KAPSZLI minden hónapban megrendezett LelkiMorzsája alkalmával előadást tartott nálunk Kozma-Vízkeleti Dániel család-pszichoterapeuta, klinikai szakpszichológus „Önbecsülésünk és párkapcsolataink – itthon és idegenben” címmel. A cikk ezt az előadást foglalja össze.

„Életünk minden fontos jelensége, így az önbecsülés is négy szféra eredményeként fog kialakulni. Ezek a testi, a társas, a spirituális, valamint a pszichológiai szférák. Hogyan járulnak tehát hozzá az önbecsülésünkhöz, és hogyan erősíthetjük őket?”

Ahhoz, hogy a testünk ne akadályozza önértékelésünk növekedését, meg kell tanulnunk elfogadni, majd karban kell tartanunk és ápolnunk. Ezt segíti az egészséges táplálkozás, ha hagyunk magunknak időt a feltöltődésre, regenerálódásra, relaxációra, intim szexuális kapcsolatra, valamint edzük testünket. Testünk számára növeli a komfortérzetet minden tevékenység, amely társas, aktív, valamint szabadtéri. Ilyen például egy gyalogtúra szeretteinkkel. Ez azért is előnyös, mert összekapcsolja a testi, a társas, és bizonyos esetekben a spirituális szférát is.

A második szféra a szociális. Christopher Lasch megfogalmazása alapján önimádó kultúrában élünk, ugyanakkor páru-

zamosan egy másik elvárásrendszer is jelen van, mely szerint az alázat, mások segítése, és a vallásos értékek megvalósítása szintén önérték. Emiatt a szerénységet felsőbbrendűnek tartjuk az öndicsérettel szemben. Néha a szülők is óvakodnak dicsérni gyermeküket, mert nem szeretnék, ha elbízna magát. Sajnos azonban a dicséret megvonása – otthon vagy az iskolában – káros is lehet a gyerekekre nézve. A család a legelső társas közeg, amely alakítja önértékelésünket. Az itt érvényes szabályok, például, hogy ki az úr a háznál, kinek nincs beleszólása a dolgokba, és hogy kinek mihez van joga, egy életre meghatározhatják egy személy önbecsülését, hasonlóan ahhoz, mennyire ismerik el értékeit szülei.

Mindannyian vágyunk a társas elismerésre. Ez önbecsülésünk egyik legfontosabb forrása, ugyanakkor a negatív értékelések rombolják az önbecsülést. Mit tehetünk tehát annak érdekében, hogy elég valós és pozitív elismerést kapjunk másoktól? Előadónk három fontos tanácsot adott erre vonatkozóan. Először is meg kell keresnünk az olyan közegeket, amelyeknek értékes és elismert tagjai tudunk lenni. Ha például munkánkban nem kapunk elég pozitív visszajelzést, de sportcsapatunk megbecsült és vezető tagjai vagyunk, önbecsülésünk nagyobb része

fog csapattársaink visszajelzéseiből származni, mint munkatársainkéból. Másodszor fontos, hogy mi magunk is gyakrabban ismerjük el másokat, „Ha fölértékelem a környezetemet, akkor én is egy értékes társas közeg tagjává válok”. Ez először nem fog majd olyan egyszerűnek tűnni. Meg kell változtatnunk látásmódunkat, hogy észre tudjuk venni a körülöttünk lévő értékeket, aminek azonban más pozitív hatása is van: magunkban is több értéket tudunk majd felismerni. Végül fontos, hogy olyan emberekkel vegyük körül magunkat, akik „emelnek” minket. Ők azok, akik a legnagyobb segítséget fogják majd nyújtani nekünk önbecsülésünk építésében.

A következő szféra a spiritualitás. „Lélektani értelemben nincs jelentősége, miben hiszünk, az a fontos, hogy ez a hitrendszer érvényes válaszokat tudjon adni az élet nagy kérdéseire.” Ugyanakkor önmagában hívőnek lenni nem elég. Aktív spirituális életet kell élnünk. Ezt úgy tudjuk megtenni, hogy időt teremtünk magunknak az elmélkedésre, valamint keressük az olyan lehetőségeket, amikor eltanakodhatunk az élet nagy kérdéseiben, összefüggéseiben, és spirituális élményeket élhetünk meg.

Az önértékelés utolsó, lelki oldalának lényege, hogy magunkat jónak és értékesnek tudjuk látni. Ehhez elengedhetetlen, hogy meghalljuk mások dicséreteit, és felismerjük magunkban a jót. Önbecsülésünk lenyomatai a saját magunkról mesélt történetek. Hogy valós képet kapjunk önértékelésünkről, érdemes megfigyelni, milyen szerepet játszunk ezekben a történetekben. Ha azt vesszük észre, hogy a vesztes történeteket gyűjtjük és meséljük gyakrabban, azzal magunk leértékeléséért teszünk. „Így mélyen átéletem az önsajnálaton keresztül kudarcaimat”. Ilyenkor fontos, hogy ezt a viselkedésformát megfordítsuk, és tudatosan igyekezzünk úgy mesélni a történeteket, hogy a történetek számunkra pozitív oldalait emeljük ki, például a tanulságot a szenvedés helyett. Ez kevesebb lehetőséget fog majd adni nekünk a panaszkodásra is, ami tovább javítja majd helyzetünket.

Összefoglalva, hogyha önértékelésünket növelni szeretnénk, érdemes mind a négy életterületen tenni érte. Egészséges életmódot folytatni, olyan kapcsolatokat keresni, amelyek „emelnek” minket, a lehető legtöbb szerepben kipróbálni magunkat, elismeréseket adni, gyűjteni, meghallgatni, és ami a legfontosabb, elhinni őket.

Mezei Bálint

Mi is az a KAPSZLI?

A KAPSZLI a Károli Gáspár Református Egyetem pszichológia szakos hallgatói köre, ami már több mint 10 éve foglalkozik pszichológiai témájú előadások és konferenciák szervezésével. Legfontosabb céljuk, hogy a pszichológiai ismereteket mind szakmabeliek, mind laikusok minél szélesebb köréhez juttassák el, ezért rendezvényeik mindenki számára nyitottak és ingyenesek. Fő programjaik a havi rendszerességű LelkiMorzsa előadássorozat, illetve a KAPSZLI Pszichológiai Napok, Magyarország legnagyobb ingyenes pszichológiai konferenciája, ahol három napon keresztül a legnevesebb hazai szakemberek által tartott előadásokon és műhelyeken vehetnek részt az érdeklődők.

<https://kreapszli.hu/>
<https://www.facebook.com/KAPSZLI/>

Ismered a KONT@KT-ot?

2014-ben indult útjára a bármikor, bárhol elérhető Online Hallgatói Tanácsadás a KRE minden jogviszonnyal rendelkező hallgatója számára. E-mailes, anonimitást biztosító kapcsolat keretében segítő foglalkozású, képzett mentálhigiénés szakemberek válaszolnak a szervezethez forduló hallgatók életvezetési, párkapcsolati, érzelmi, családi, pályaválasztással kapcsolatos vagy önismereti kérdéseire. Az online szolgálat a nap 24 órájában fogadja a leveleket, amelyekre három napon belül választ küldenek. A szolgálatot e-mailben keresőknek személyre szóló levelező kapcsolatban, titoktartás mellett nyújt támogatást a KONT@KT egyik szakembere.

Honlap: kontakt.kre.hu

„A legnehezebb az igekötők tanítása” – avagy hogyan tanulnak magyarul a Helsinkii Egyetemen

Baum Viktória 2019 januárjában végez magyar mint idegen nyelv tanára MA szakon a KRE Bölcsészettudományi Karán. Májusban tért vissza Finnországból, ahol egy négy hónapig tartó szakmai gyakorlaton vett részt a Helsinkii Egyetemen. Legemlékezetesebb tapasztalatai és élményei mellett arról is mesélt, milyen lehetőségei vannak napjainkban egy magyar mint idegen nyelv tanárnak, valamint hogyan képzeli el jövőjét a diploma után.

Honnan jött az ötlet, hogy magyar mint idegen nyelv tanára szakra jelentkezsz?

Anglisztika alapszakon végeztem, szintén a Károlin, a szakdolgozatom irodalom témájú volt. Ekkor döntenem kellett, hogy egy inkább bölcsész típusú képzésen szeretnék továbbtanulni, vagy egy praktikusabb, tanári szakot választok, és végül a magyar mint idegen nyelv tanára mesterképzés mellett döntöttem. Úgy gondoltam, egy tanári szak nem árthat, holott egyáltalán nem voltam benne biztos, hogy ez a pálya nekem való. Most már nagyon élvezem, főleg, ha magyart taníthatok. Boldog vagyok, hogy így döntöttem, és alig várom, hogy legyen egy saját csoportom, és külföldieket taníthassak!

Egy nyelvet megtanítani mindig nagy kihívást jelent. Hogyan képzeljük el a magyar nyelv tanítását?

Ahogy mi tanuljuk a nyelvtant, az teljesen más, mint ahogyan egy külföldinek kell megtanulni. Példaként itt van a határozott és határozatlan ragozás. Számunkra teljesen természetes, hogy mikor, melyik formát kell használnunk, általános iskolában és középiskolában pedig tanulunk róla nyelvtan órán. Egy külföldinek viszont mindig választania kell, hogy melyik ragozást használja, ha magyarul szeretne megszólalni. A legnehezebb viszont – legalábbis véleményem szerint – az igekötők tanítása. Ezt a témakört nem könnyű megfogni a nem magyar anyanyelvűek számára, és még nehezebb szabályt adni arra, hogy melyiket használják az adott szöveggörnyezetben. Szerintem ez a legnehezebb, de még nincs olyan nagy tapasztalatom.

Számunkra igen meglepő lehet, hogy valaki magyar nyelven szeretne tanulni, mégis elég sokan döntenek így. Miért választja valaki épp ezt a nyelvet?

A legjobb motivációs erő általában egy személyes élmény: lehet ez szerelem, vagy akár egy Magyarországon töltött időszak is. Sokan, például a finnek a finnugor nyelvrokonság miatt választják a nyelvünket. Nálunk valaki úgy dönt, hogy finnül kezd tanulni, közülük páran pedig a magyart választják. Ez ilyen egyszerű.

Hogyan sikerült gyakorlatra szert tenned a tanítás terén?

Angolból és magyarból is volt kötelező gyakorlat. A magyar mint idegen nyelv tanításból több helyen is végeztem gyakorlatot: voltam a Magyar-Kínai Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában; Zánkán egy táborban, ahol származásnyelvi gyerekeket tanítottam; valamint a Balassi Intézetben egy fiatal felnőttekből álló csoporttal foglalkoztam. A Campus Mundi program által pedig lehetőségem nyílt Finnországban egy 4 hónapig tartó szakmai gyakorlatot elvégezni, ami alatt végig hospitáltam, valamint kezdő és haladó csoportot tanítottam a Helsinkii Egyetemen. Ez igen eltért az addigi tapasztalatoktól, hiszen itt minden hallgató finn volt, tehát egy homogén csoporttal foglalkoztam, ellentétben pl. a Balassi Intézettel, ahol számos országból érkeztek a diákok.

Sokat hallani, olvasni a finn oktatás kiemelkedő eredményeiről. Te mely tapasztalataidat építenéd be később a munkád során?

Szakmai téren nagyon sokat tanultam a mentoromtól, Vecsernyés Ildikótól, aki végig segítette a munkámat. Talán az egyik legfontosabb, amiről tanultam, az a helyes hibajavítás. Mikor, hol és hogyan érdemes javítani, ami persze csoportfüggő is, ugyanakkor nem szabad nagyon negatívnak lenni, de az sem jó, ha nagyon sokat hibáznak a hallgatók, javítás nélkül. Ebben az esetben a hibákat valaki lejegyezheteti – hiszen jónak értelemzi, – és így rosszul fog megmaradni számára. Nekem nagyon hasznos volt, hogy erről tanulhattam, és szerencsére sikerült is fejlődnöm ezen a téren.

Bár ez is gyakorlat volt, mégis úgy éreztem, önállóan csinálhattam, amit szeretnék. Itt kaptam a legnagyobb felelősséget, érezni lehetett, hogy bíznak bennem. Finnországban ez már csak így megy: ha adnak neked egy munkát, bíznak benne, hogy azt rendesen megcsinálod. Emellett a hozzáállásukban is érezhető volt, hogy nem csupán egy kis gyakornoknak tekintenek. Magyarországon még nem tapasztaltam, hogy egy gyakornok ennyi felszerelést kapott volna! Már az első napon rengeteg papír-írószert kaptam az egyetemről, bármikor nyomtathattam, saját asztalom volt, később pedig számos eszközt használhattam a tanításhoz (pl.: okostábla, projektor), ami nagyon megkönnyítette a munkámat. Ezzel kapcsolatos egy érdekes tapasztalat: a finnek nagyon szeretnek újrahasznosítani, így több helyen ki voltak rakva üres mappák, amik már nem kellettek a tulajdonosuknak, és ezeket bárki felvehette, használhatta. Ezt akár itthon is bevezethetnénk.

Hogyan kell elképzelni a finn hallgatókat? Mit gondolnak, tudnak a magyar nyelvről, kultúráról?

Tudni kell, hogy a finnek sokkal félénkebbek, nagyon szerények és visszahúzódoak, legalábbis egy átlagos finn diák. Nekik az is furcsa, hogy mi, magyarok akár egy nap ötször is köszönünk egy ismerősünknek, mivel ők nem akarják megzavarni egymást. Alapvetően nagyon örülnek – az észtekhez hasonlóan – a finnugor nyelvrokonságnak: úgy gondolják, itt van ez a Magyarország, valahol a messzi délen, mégis kapcsolatban állunk velük. A hungarológia szakon elég sokat tudnak a kultúráról, és amikor én tanítottam őket, sokat beszélgettünk pl.: ünnepekről, a finn-magyar különbségekről. Hihetetlen élmény volt ráébredni, hogy mennyire abszurd, hogy nálunk húsvétkor a nyuszi tojja a tojást. Mikor erről meséltem nekik, együtt nevtünk ezen a felfedezésen.

Sikerült bekapcsolódnod az egyetem közösségi életébe?

A szakon igen, a nyitottabb diákokkal akár óráig is elbeszélgettünk. Mint már mondtam, a finnek sokkal félénkebbek nálunk, tipikus félénk diákként viselkednek, így nem könnyű bizalmi kapcsolatot kiépíteni velük. Az utolsó órán egy várostúrát szerveztünk, ahol gyakornok társammal eljátszottuk, hogy turisták vagyunk, akik se finnül, se angolul nem beszélnek, és megkértük a hallgatókat, hogy meséljenek magyarul a városról. Emellett a Magyar-Finn Társaság, illetve a Magyar Kulturális és Tudományos Központ szervezett alkalomhoz illő programokat, koncerteket. Egyik alkalommal Bogányi-zongorán finn és magyar művészek játszottak, mi ezen is részt vettünk. Nagyon gyümölcsöző volt ez a félév, nem is számítottam arra, hogy ennyi minden befér majd ebbe a néhány hónapba.

Mik a legemlékezetesebb tanításon kívüli élményeid?

Voltam Lappföldön, ahol mínusz 35 fok volt, és csupa-csupa hó, ameddig a szem ellátott. Ez is egy örökre meghatározó élmény marad számomra, de a legemlékezetesebb talán az volt, mikor eljutottam Helsinkiből Tartuba, egy hallgatói konferenciára. Ez tulajdonképpen egy finnugor konferencia volt, ahova jöttek marik, komik, udmurtok és más finnugor nép fiataljai, hogy előadást tartsanak a konferencián, és bemutassák kultúrájukat. Itt szinte mindenki valamely finnugor néphez tartozott, de például volt egy japán fiú is, aki tudott finnül, számiul, sőt magyarul is. Különleges élmény volt, mert távoli népekről és kultúrákról tanulhattunk, akik ugyanakkor egyben testvéreink is. Elképzeljük, hogy valahol az orosz erdőségek mélyén, hideg hóban élnek, de itt találkozhattunk, beszélgethettünk velük, és megismerhettük, mennyire szimpatikus fiatalok.

Hogy érzed, a tapasztalatszerzésen kívül is segítheti a szakmai pályafutásodat ez a pár hónap?

Mindenképp. Nagyon szép „dolgok” vannak most az önéletrajzomban, úgyhogy én mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy merjen belevágni egy külföldi szakmai gyakorlatba. A rengeteg tapasztalatszerzés mellett nagyon sokat tanultam magamról és a kultúrámról is.

Visszatérve az általad választott szakra: milyen lehetőségei vannak napjainkban egy magyar mint idegen nyelv tanárnak?

Egyre több. Rengeteg külföldi jön Magyarországra tanulni, és a vidéki egyetemeken is egyre nagyobb az internacionális jelenlét. Ha valaki egy idegen országba költözik, nagy esély van rá, hogy szeretné megtanulni a nyelvet. Emellett egyre több a nyelviskola, ahol szintén elhelyezkedhetnek a magyar nyelvet tanítók. Azt kell mondanom, hogy Magyarországon több lehetőség van, mint külföldön. Nyilván vannak külföldi egyetemek – mint a Helsinkii Egyetem –, ahol van hungarológia szak, de ezeknek többnyire kialakult tanári köre van. Még a Balassi Intézet kulturális központjaiban van lehetőség elhelyezkedni, valamint a magyar származású gyerekek részére kialakított hétvégi iskolákban, amelyek számos országban megtalálhatók, de a legtöbb lehetőség biztosan itthon van.

Fontos megemlítenem, hogy számos szervezet munkáját segíthetik a magyar mint idegen nyelv szakos hallgatók, tanárok önkéntes munkával, akik a menekült gyerekek, családok integrációjával foglalkoznak. Jómagam is részt vettem egyik nyáron a jezsuiták által szervezett programban, ahol 1-2 héten keresztül foglalkoztunk gyerekekkel, tanítottuk őket kicsit magyarul, hogy később, ha beülnek majd egy magyar iskolába, magyar gyerekek közé, jobban érezhessék magukat. Ez egyben tapasztalatszerzés és jó cselekedet is.

Mik a személyes terveid a jövőre nézve?

Bár én nagyon szeretek utazgatni, most mégis inkább Budapesten szeretnék külföldieket tanítani. Jobban várom a magyar nyelv tanítását, mint az angolt, de mindkettővel szeretnék foglalkozni a jövőben. Ha jön egy lehetőség, azt mindenképp megragadom majd.

Érdekelnek a külföldi ösztöndíj-lehetőségek?

Honlapunkon találsz további információkat, valamint várunk szeretettel személyesen is az Erasmus Irodában! www.kre.hu/erasmus
www.kre.hu/campusmundi

Erasmus+

Értékes tapasztalatok, új távlatok.

nyelvtudás
kulturális tapasztalatok
kapcsolati háló

szemlélet-formálás
önállósodás
gyakorlati tapasztalat
szakmai fejlődés

KÉRDÉSEK, VÁLASZOK

TANULMÁNYI MOBILITÁS	2018 / 2019	SZAKMAI GYAKORLAT
- Európán belül 32 országba - Európán kívül	Hová?	- Európán belül 32 országba - Európán kívül
min. 3 hónap max. 12 hónap	Mennyi időre?	min. 2 hónap max. 12 hónap
másodévtől	Mikortól?	első évtől
- Európán belül 420-520 €/hó - Európán kívül 700 €/hó	Havi ösztöndíj	- Európán belül 520-620 €/hó - Európán kívül 700 €/hó
Európán belül 200 €/hó	Szociális támogatás	Európán belül 100 €/hó
kreditelismerés	Elismertetés	kreditelismerés és/ vagy diplomamelléklet
külföldi felsőoktatási partnerintézmény	Fogadóhely	külföldi vállalat, képzőközpont, kutatóintézet, nagykövetség stb.

www.tka.hu © TEMPUS KÖZALAPÍTVÁNY

Forrás: Tempus Közalapítvány

5 budapesti hely, amit ki kell próbálnod ősszel

A KRE azon szerencsés egyetemek közé tartozik, melynek hallgatóitól csupán karnyújtásnyira népszerű éttermek és kávézók sora található, ahova egy-egy óra szünetében, vagy akár a nap végén beülhetünk barátainkkal. Egy hely kiválasztásánál több tényezőt is figyelembe kell vennünk: milyen gyorsan közelíthető meg, milyen a hely hangulata, milyen az ételek, italok minősége, és természetesen az ár sem utolsó szempont.

Íme 5 kiváló hely Budapesten, ahol minden adott ahhoz, hogy kellemesen érezzük magunkat pár óra erejéig barátokkal vagy egyedül, akár egy beadandó megírása közben is.

Marika néni kávézója
1094 Budapest, Angyal utca 28.

A kilencedik kerület peremén található kávézónak már a története is különleges: Marika néni állítólag egyetemista unokája ösztönözte zegzugos kis éttermének megnyitására, ugyanis rossz volt néznie, hogy a fiatalok a nagy rohanás közepette beérik egy-két falattal is. A "Város Nagymamájának" célja, hogy a sokak által kedvelt hamburgert igényes, természetes összetevőkkel, de egyetemisták részére pénztárcabarát módon készítse el, így jelenleg hét különböző méretű, és harmincnolc (!) féle hamburger közül választhatunk Marika néni kávézójában.

Input Bar & Bistro Facebook oldal

Jedermann Café
1092 Budapest, Ráday utca 58.

A Ráday utca és a Boráros tér találkozásánál bújjik meg a Jedermann Café, ahova reggel 8-tól késő éjszakáig bármikor betérhetünk harapni valamit, legyen az egy bundáskenyér vagy egy finom gulyásleves. Minden hétköznap kétfogásos menüvel várják a vendégeket, amelyről a kávézó honlapjáról vagy Facebook oldaláról tájékozódhatunk. Miközben halkan szól a jazz, gyönyörködhetünk a jobbnál jobb filmplakátokban: a Jedermann igazi művészkafé a Goethe Intézet alagsorában.

Vasmacska KávéZoo
1033 Budapest, Laktanya utca 3.

Óbudán, Bécsi úti épületünkől rövid utazással megközelíthető egy állatbarát kávézó. Kiváló választás, ha saját kedvencünkkel térnénk be, de akkor is, ha csupán szeretjük az állatok, növények közelségét. Burjánzó növények, terrárium, akváriumban úszkáló halak, a falakat díszítő, állatokhoz kötődő idézetek és versek gondoskodnak a különleges hangulatról. Érdekes megkóstolni a hétféle kézműves lepényt, vagy a napi levesek egyikét, de akár glutén- és cukormentes sütemények közül is választhatunk.

Input Bar & Bistro
1092 Budapest, Ráday utca 30.

A fiatalos és laza stílusú Input Bar stílusjegyeit tekintve egyedi benyomást kelt: egyszerre modern és elegáns. Egy finom limonádé mellett a falakon lógó absztrakt képek megtekintése már önmagában is élmény. Minden hétköznap háromfogásos menüvel várják a vendégeket, az A, B, C menü előételét, főételét és desszertjét a vendégek saját maguk variálhatják, mindezt nem több mint 1500 forintból. Szinte az egyetlen hely a környéken, ahol még délután 3 óráig is választhatunk menüt. Ha gyorsan kell ebédelni, de fontos a minőség, akkor az Input Bar & Bistro garantáltan jó választás!

Múcsarnok Kávézó
1146 Budapest, Dózsa György út 37.

A D25 épületéből se kell sokat utaznunk egy finom kávéért, hiszen pár perc sétára található a Múcsarnok teraszán üzemeltetett Múcsarnok Kávézó, ahol a finom italok mellett megismerhetjük a Hősök terét és a szemben található Szépművészeti Múzeumot. Legjobb választás egy baráti beszélgetéshez, de az órákra, vizsgákra való felkészülést is megtehetjük az itteni impozáns környezetben.

Pest megér egy estét!

Nem kérdés: Budapest a kultúra egyik fellelvára, megszámlálhatatlan lehetőséget kínál azon fiatalok számára, akik érdeklődnek a kulturális programok iránt, és szeretnek a barátaikkal feltöltődni egy koncerten vagy akár egy színházi előadáson esténként. Budapest hatalmas előnye, hogy mindenki megtalálja a maga kedvére való kikapcsolódást, legyen az drámai vagy könnyed, zenés színházi előadás, komolyzenei vagy popzenei koncert, szürrealista vagy éppen realista kiállítás. Megpróbáltunk csokorba gyűjteni néhány izgalmasnak ígérkező őszi programot:

▶ SZÍNHÁZ

István a király

Helyszín: Budapesti Operettszínház

2018 nyarán Baján mutatták be minden idők egyik legsikeresebb rockoperáját, az István a királyt. A szabadtéri premiért ósztól kőszínházi előadások követik, amelyben az Operettszínház színészei működnek közre. István szerepét Kocsis Dénes, illetve Veréb Tamás alakítja váltott szereposztásban, Koppányt Dolhai Attila és Feke Pál eleveníti meg. További szereplők között megtalálhatjuk Gubik Petrát, Szomor Györgyöt, Kerényi Miklós Mátét, Homonnay Zsoltot, Szabó P. Szilvesztert és Mészáros Árpád Zsoltot.

Az előadás októberben, novemberben és decemberben is megtekinthető a Budapesti Operettszínházban, jó szívvel ajánljuk mindazoknak, akik szeretik a magyar történelmet, a rockot és a zenés színházat!

forrás: www.operett.hu

fotó: Gordon Eszter

The Royal Moscow Ballet – Csajkovszkij: A hattyúk tava

Helyszín: Erkel Színház

Időpont: 2018. december 3.

Hazánkba látogat a világhírű Moszkvai Balett! Csajkovszkij klaszikus darabját, A hattyúk tavát tekinthetik meg az érdeklődők december 3-án az Erkel Színházban (1087 Budapest, II. János Pál pápa tér 30.). Az igazi téli klasszikust a moszkvai balett művészei Marius Petipa, Lev Ivanov és Anatoly Emelianov rendezésében adják elő. A világhírű társulatot Anatoly Emelianov alapította, első előadásukra 2002. augusztus 12-én került sor, sikerük azóta is töretlen.

forrás: www.eventim.hu

kép forrása: KC Touring & Concerts

▶ KIÁLLÍTÁS

World Press Photo 2018

Helyszín: Magyar Nemzeti Múzeum

Időpont: 2018. szeptember 20 – október 23.

A World Press Photo Exhibition 2018 kiállítás keretén belül díjnyertes fotók mutatják be az érdeklődőknek az elmúlt év eseményeit, híreit, természeti pillanatait. Láthatók lesznek az emberek, akik a hírekben szerepeltek, s láthatók lesznek a hírek, amik meghatározták az elmúlt évet. 4.548 fotóriporter, 73.044 pályázatra beküldött fotójából 161 díjazott kép tekinthető meg az elmúlt év eseményeiről idén új helyszínen, a Magyar Nemzeti Múzeumban (1088 Budapest, Múzeum krt. 14-16.)

forrás: www.worldpressphoto.hu

▶ FESZTIVÁL

Kürtőskalács Fesztivál

Helyszín: Gesztenyész-kert

Időpont: 2018. október 12-14.

Idén is megrendezésre kerül a sokak által kedvelt Kürtőskalács Fesztivál a budai Gesztenyész-kertben (1124 Budapest, Jagelló út). Az egyszerre hagyományos és megújulásra képes finomság mára bekerült a Magyar Nemzeti Értéktárba, valamint hungarikum is lett. A hagyományos ízek mellett számos izgalmas kombinációt, ízvariációt fedezhetnek fel az érdeklődők: málnás, csokicseppes, citrusos, gyömbéres, ugyanakkor desszertkülönlegességektől sem lesz mentes a hosszú hétvége. Kapható lesz Kürtös Csapágy, Kürtös Krémes, Kürtös Fondue, és még sorolhatnánk. A gasztronómiai kalandozások mellett a fesztivál vendégei ingyenes koncerteken vehetnek részt, de lesz játékonysági kürtőskalács-sütés, kvízzjáték és tűzzsonglőrshow is.

forrás: kurtoskalacsfesztival.hu

kép forrása: Kürtőskalács Fesztivál Facebook oldal

Rockfesztivál a Madách Színházban!

Helyszín: Madách Színház

Időpont: 2018. szeptember 24-től október 17-ig

A Madách Színház különleges programsorozatra hívja és várja a fiatalokat ősszel. A szeptemberben bemutatásra kerülő Rocksuli című musical kísérőprogramjaként szinte minden este más és más hazai rockegyüttes lép színpadra a színházban, valamint a magyar rock műfaj ikonikus alakjai várnak mindenkit különböző pódiumbeszélgetésekre. A fellépők listáját olyan hazai sztárok alkotják, mint Lovasi András, Pásztor Anna, Nagy Feró, valamint lehetőség nyílik a Tankcsapda tagjainak gondolataiba is belehallgatni. Bővebb információt a fesztiválról a színház honlapja szolgáltat.

forrás: www.madachszinhaz.hu

ENEMVÉ – Nagy Magyar Versek 1.0

Helyszín: Várkert Bazár

Időpont: 2018. szeptember 28.

Új sorozat indul a Várkert Irodalom szervezésében ENEMVÉ, azaz Nagy Magyar Versek címmel. Havonta egyszer találkozik három ismert színész, egy népszerű zenész, egy izgalmas téma-felvetés, no és persze a közönség! Szeptember 28-án „...Most ölelne valaki” címmel veszi kezdetét a sorozat: költészet és zene boldogságról és a boldogtalanságról, a reményről és a csalódás-

ról, a magányról és az együttlétről, a szenvedélyről és a szenvedésről, a titkokról, álmokról, kapcsokról és kapcsolatokról. Az est főszereplői nagy magyar versek József Attilától, Pilinszky Jánostól, Kosztolányi Dezsőtől, Weöres Sándortól, Ady Endrétől és Faludy Györgytől. Vendégek lesznek: Udvaros Dorottya, Fekete Ernő, Vecsei H. Miklós, Lovasi András.

forrás: www.varkertbazar.hu

▶ ZENE

Cinemusic 2018

Helyszín: Müpa

Időpont: 2018. november 23-24.

Minden év novemberében a Müpából jelentkezik a Budafoki Dohnányi Zenekar és a Klasszik Rádió 92.1 közös produkciója, a Cinemusic. 2018-ban a koncert az Oscar-díj nyertes filmzenéket eleveníti fel, mint pl.: Titanic, Szerelmes Shakespeare, Gyűrűk ura. A szervezők idén is gondoltak a gyerekekre, így megrendezik a Cinemusic Junior koncertet is, a Cinemusic gyermekbarát verzióját.

forrás: www.bdzh.hu

Francia sanzonest – J'aime la chanson!

Helyszín: Pesti Vigadó

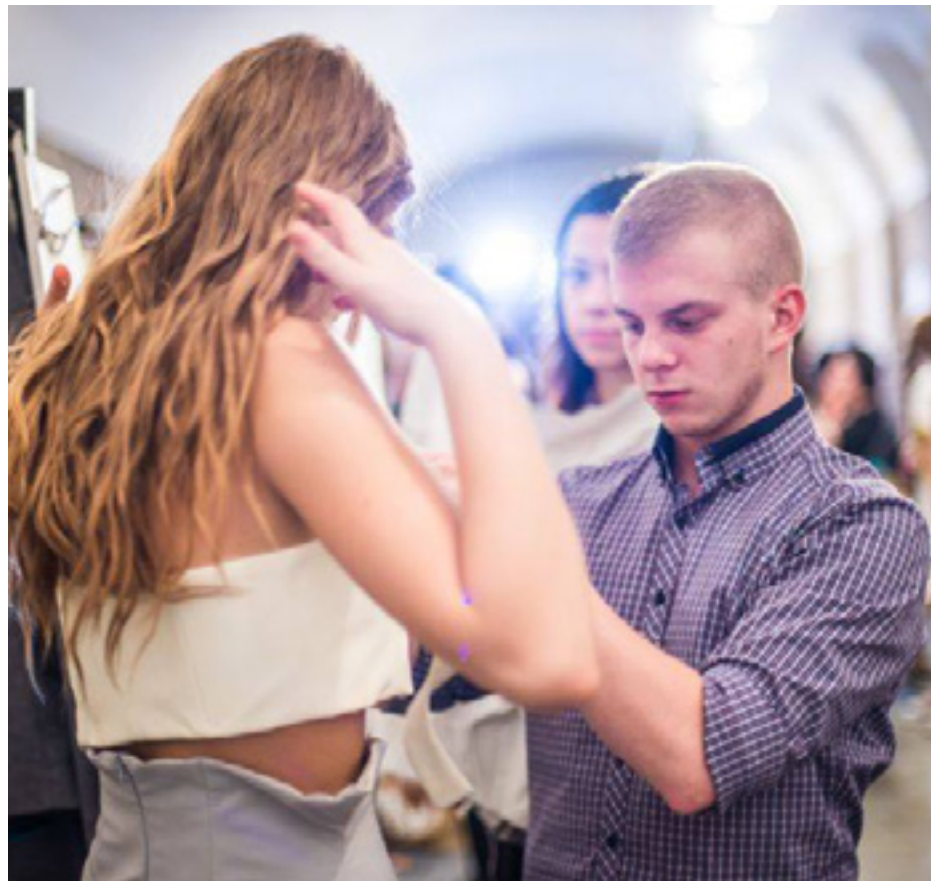
Időpont: 2018. november 9.

Különleges produkcióra várja az érdeklődőket november 9-én a Pesti Vigadó. Három francia lelkesítő művész, Csemer Bogi (Boggie), Kárász Eszter és Tompos Kátya lép színpadra egy hamisíthatatlan sanzonesten. A francia eredetű daltípus jellemzője a komoly mondanivaló és az igényes költői megfogalmazás. A 19-20. század fordulóján Franciaországban keletkezett sanzon először kabarékban tűnt fel, zongorakíséretes előadásmódjának célja a könnyed szórakoztatás volt, humoros, érzelmes, de költői igényességű szöveggel. A sanzonestet épületbejárás előzi meg, így az érdeklődők megismerhetik a Pesti Vigadó 150 éves történelmi épületét.

forrás: www.vigado.hu

Nem kell a tömeg által kijárt utat követni

Szőke Simeon tervezőként dolgozik a magyar divatiparban. Meglehetősen fiatal, de kora ellenére kollekciói számos magazinban, többek között a Marie Claire hasábjain is megjelentek már. Munkáit leginkább a letisztult formák és színek jellemzik, amelyek vegyülnek a kísérletező, határokat feszegető, vibráló fiatalossággal. Simeon a Károli hallgatója, őt kérdeztük a kezdetekről, divatról, tervekről és egyetemünkhöz fűződő viszonyáról.

Mikor kezdődött a vonzódásod a divat iránt? Volt esetleg valami meghatározó élményed ezzel kapcsolatban?

Mindig is vonzódtam a kreatív feladatok iránt, viszont a különféle textúrák tapintása, kinézete már egészen kiskorom óta eufóriával töltött el. Tudom, nem kirívó a példa, de a legnagyobb hatást két nagyanyám gyakorolta rám múltbeli munkájuk és tehetségük miatt. Mindketten varrónők voltak, más-más beosztásban. Egyikük vezető varrónő volt a régi rendszer egyik meghatározó háziipari cégénél, míg a másik otthonról végezhető munkákat, illetve gyári munkát vállalt. Így két oldalról leshettem el fortélyokat, és nyerhettem betekintést már akkor a szakmába. Nagyon sokat köszönhetek nekik, már csak a technológiai oldal akkor még autodidakta, az ő segítségükkel való elsajátítása

miatt is. Ők azok, akik lerakták a későbbi struktúrákkal való kísérletezésem alappilléreit.

Volt valami más opció számodra a divattervezésen kívül?

Kreatív ember lévén szerettem volna színész, tájépítész, enteriőr designer és marketinges is lenni. Sokáig foglalkoztam népdalénekléssel is, mint minősített palánta, illetve mint tizenkétszeres országos nyertes. Rengeteg minden érdekel, többek között ezért hallgatok jelenleg marketingkommunikációt a Károlin. Későbbiekben pedig szeretnék tüzetesebben a filozófia, illetve a kommunikáció- és médiatudomány területein is tudást szerezni. Szóval az opcióim nem vesztek el, és nem is fognak, ameddig az erőm és az akaratom kitart, hiszen egy álmot nem csak dédelgetni kell, mint egy gyermeket, hanem azt felnevelni is szükséges.

Mit gondolsz, a mai fiatalok számára mennyire meghatározó a trend? Miben más a divathoz való hozzáállásuk, mint mondjuk a '80-as, '90-es években?

Ha a '80-as, '90-es évek stílusát, meghatározó trend értékeit figyeljük, nem a keleti blokk jut eszünkbe. Más képet kapunk, ha kiemeljük a nyugati blokk '80-as éveit, hiszen a retro stílussal szinte minden fiatal minimálisan is akár, de tisztában van. A retro egy életérzés volt, amiben a keleti blokk fiatalsága is szeretett volna részesülni. Manapság, amikor a fast-fashion divatláncok kéthetente, designerek pedig szezonként megújuló kollekcióikkal bombázzák a szemünket és birtoklásvágyunkat, már nem merem kimondani, hogy létezik egyfajta korszellem. Fontos persze, hogy egy adott márka egy felismerhető motívummal vagy stílussal rendelkezzen, de maga a fogyasztói igény sokkal magasabb lett. Nem beszélve a reklámok sokaságáról egy olyan társadalomban, amely tényleg egy négyzetet keresztül látja a világot. Persze rivalizálás ma is van, de nem összetartó maga a stílus, amivel kifáraszthatjuk a versenyszellemünket. Választhatunk, hogy vissza szeretnénk-e nyúlni akár a '80-as évek divatjához, vagy inkább a mában szeretnénk élni.

Hazai hírességek, többek között Henderson Dávid is az általad tervezett ruhákat viselte a Dal című versenyen. Hogy jött a felkérés?

Mindig is szerettem barátkozni, megismerni új embereket, életkeket. Egy nagyon kedves barátnőm, Watz Fruzsina tehetséges

sminkes régi jó barátja Dávid, aki éppen ruhát keresett a Dal című műsorba. Fruzsina által ismerkedtem meg Dáviddal. Megterveztem neki a ruhákat, amiket személyre szabottan le is gyártottunk. Nagyon hálás vagyok a nála betöltött szerepemért, a barátságáért, mert amellet, hogy egy értékes embert ismerhettem meg, azóta több klipjének a forgatásában részt vettem, és közösen építettük a vízióinkat.

Mit gondolsz, lehet definiálni a divatot?

A divat egy adott korszellem, életérzés, ami hatást gyakorol a protokolláris szokásainkra. Az már más kérdés, hogy mint magánszemély, hogyan definiáljuk a divatot, vagy akár a saját stílusunkat, viszont pont azt tartom benne gyönyörűnek, hogy ahány ember, annyi definíció. A divat mindig egy reprezentatív eszköz volt, ahol plusz egy tollal vagy egy rövidebb crop top viselésével akár teljesen újat hozhatunk létre.

Mint említetted, marketingkommunikációt hallgatsz a Károlin. Miben érzed a Károli előnyét más egyetemekkel szemben?

Annak idején, amikor felfigyeltem a Károlira, bárkit, akit kérdeztem, egy tulajdonságát hangsúlyozta ki, ami be is igazolódott, méghozzá a családiaságot. A tanárok odafigyelnek a diákok igényeire, és ez fordítva is igaz, és ez a része valós a diákok kapcsolataira nézve is. Itt szert tehettem rengeteg baráttra és értékes beszélgetésekre, mert tényleg óriási hangsúlyt fektetnek az egység és egyetértés megteremtésére. Az oktatás színvonalára pedig ugyancsak nem lehet panaszom!

Hívó református családból jössz. A hit szerepet játszik a munkádban?

Személyes hitem bár a munkámban kifejezetten nem játszik szerepet, életemre hatást gyakorol, ami ebben a formában persze visszacsatolható a munkám minőségére is. Inkább ösztönző, szinte végtelen erővel lát el, ami buzdít az alkotásra és a kitartásra.

Mit üzennél azoknak a fiataloknak, akik komolyabban érdeklődnek a divattervezés és a divatszakma iránt?

Ne érezzék a késztetését annak, hogy a tömeg által kijárt utat kövessék. Első körben mindenkinek, aki szeretne az alkotás örömeiben részesülni, le kell ülnie, hogy megismerje önmagát. Találkoznia kell saját magával, a gyengeségeivel és erősségeivel, majd ezek között egyensúlyt kell találnia, és azt erősítenie.

Jelenleg min dolgozol, mik az előtted álló feladatok?

A hamarosan megjelenő kollekción dolgozom most, amiről többet még nem árulhatok el azon kívül, hogy folyamatos kísérletezés zajlik a színpalak mögött. A továbbiakban is megjelenő motívum lesz a kézzel festett anyagok használata, amelyben segítségemre lesz a PENTART festékeket gyártó cég laboratóriuma. Előttem álló feladataimra pedig huszonkét évesen csak annyit felelnék, hogy saját életem építése a legnagyobb feladatom az elkövetkezendő éveimben, természetesen a márkám és a tanulmányaim mellett.

A jelszó: minőség

– interjú Kovách Bendegúzzal

Fiatal, lelkes és tehetséges. A zene már gyerekként is meghatározta a mindennapjait, azonban igazán az egyetemi évek alatt ért be a sok gyakorlás. Az Ichnosz nevű zenekarral az egyetemisták körében népszerűvé vált fiú jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetemen tanul, emellett pedig szóló-karrierjén dolgozik, és első önálló videoklipjére készül.

Mikor kezdődött nálad a zene szeretete?
Már egész kicsi koromban meghatározó volt a zene, sokat táncoltam, mozogtam rá, édesanyámék meg voltak győződve arról, hogy táncos leszek. Valószínűleg táncos már nem leszek belőlem, de a zene szeretete megmaradt más formában. Általános iskolában a szüleim beíratk zongorára. Mivel apukámnak sajnos nem adatott meg ez a lehetőség, pedig nagyon szeretett volna zenét tanulni, így fontosnak tartotta, hogy én és a testvéreim is szorosabban megismerkedjünk különféle hangszerekkel.

Mi volt az első hangszer, amin megtanultál játszani?
Először zongorázni tanultam, aztán mint minden kamasz fiú, én is inkább a gitár felé kacsintgattam, azonban a szüleim ezt nem feltétlenül nézték jó szemmel. Azzal próbálták „elijeszteni”, hogy még túl kicsi a kezem ahhoz, hogy átfogjam a gitárt, ezért nem is érdemes belekezdeni. Az egyik barátom azonban gitározott, és megkértem, hogy mutasson egy-két dolgot rajta. És lám-lám kiderült, hogy mégiscsak átérte a kezem a gitárt. Ekkor tanultam

meg az első akkordokat, sőt, délután már a barátommal ketten játszottuk el a szüleimnek az AC/DC Highway to hell című számát, mintegy prezentálva, hogy átéri a kezem a gitárt, úgyhogy nincs további akadálya annak, hogy megtanuljak gitározni.

Említetted, hogy édesapádnak fontos volt és támogatta is, hogy zenét tanulj. Esetleg abban is támogattak, hogy profi szinten foglalkozz a zenével?

Amikor felvételt nyertem az egyetemre, édesanyámnak az volt az egyetlen kérése, hogy a zenélést ne hagyjam abba. Azt hiszem, hogy a szüleim a legnagyobb rajongóim, ők hallgatják meg először a számaimat is.

A Lónyay Utcai Református Gimnáziumba jártál. Középiskolásként is fontos volt számodra a zene?

Református gimnázium lévén gyakran voltak dicsőítő alkalmak, amelynek zenekarában játszottam, sőt, egy évig vezetője is voltam. Voltak kezdetleges zenekari próbálkozások is, páran összeálltunk zenélgetni, de ezek később már nem kísérték el az életben. A gimnázium utolsó évében jelent meg az első négy saját dalom, ezek is amolyan kezdetleges szárnypróbálgatások voltak, de a későbbi zenekarom ezeknek a daloknak az átdolgozásával kezdte meg működését.

Az Ichnosz nevű formáció frontembere voltál éveken át, rendszeresen koncerteztetek, és elég sok saját dalotok is volt. Hogy indult a zenekar?

Az egész úgy kezdődött, hogy az előbb említett középiskolában megírt négy dalt elkezdtem otthon átdolgoztatni, csiszolgatni, és éreztem, hogy ehhez egyedül kevés vagyok, kellene egy csapat, egy zenekar. Aztán az egyetemen megismertem Kacsó Nándit (szólógitáros és vokális), és sokat beszélgettünk arról, hogy jó lenne közösen csinálni valamit. Később többen csatlakoztak hozzánk: Misi, a billentyűs, és Balázs, aki az első dobosunk volt. Sajnos ez a formáció különböző okok miatt ma már nem működik ebben a felállásban, jelenleg inkább a szóló anyagom bővítésén dolgozom.

Hogy készülnek a dalaid? Zenére írsz szöveget, vagy szövegre zenét?

Ez teljesen változó. Nálam ez általában úgy történik, hogy van egy téma, ami nagyon foglalkoztat napokig, hetekig, akár hónapokig, vagy egyszerűen történik velem valami meghatározó dolog, és ezek inspirálnak. Ilyenkor leülök a zongorához vagy a gitáromhoz, és elkezdek csak úgy magamnak pötyögni, általában az egyik gondolat hozza a másikat. Olyan is van, hogy éppen akkor nem tud megszületni semmi, az ihletett állapotot erőltetni pedig tapasztalatom szerint semmiképpen sem szabad, és nem is lehet. Ilyenkor várni kell.

Nyár közepén jelent meg a legújabb dalod, „Csak a miénk” címmel. Ez a dal például hogyan született?

Volt bennem egy érzés, leültem a zongora elé, és megszületett a dal, tulajdonképpen egy reggel alatt. De ez egy fanatikus álmot, ami nagyon ritkán adatik meg.

A mai világban mennyire nehéz egy fiatal zenésznek kialakítania a saját márkáját?

Ez a self-branding, tehát az „én-márka” építés egy huszonegyedik századi dolog, és amilyen egyszerűnek tűnik első hallásra, szerintem mérhetetlenül nehéz is egyben. Mindenki számára elérhetőek a különböző videómegosztó portálok, közösségi oldalak, így gyorsan terjed az információ, bárki megismerhet, meghallgathatja a zenéimet. Az éremnek azonban van egy másik oldala is, méghozzá az, hogy pont az egyszerűsége miatt bárki megmutathatja magát a nagyvilágnak, így nehezebb a többiek közül kitűnni. Próbálkozom én is, különböző videókat nézek ebben a témában angol és magyar nyelven is, és amit megtanulok, azt megpróbálom jól használni a saját karrierem építésénél.

Gyakran hallani fiatal zenészekről, hogy manapság sokkal nehezebb megélni csak zenéből, hiszen például eltűnni látszik a CD, mint hanghordozó, a letöltések pedig nyilván nem jelentenek igazi bevételi forrást. Te mit gondolsz erről?

Sokat gondolkodom magam is, hogy vajon mi lehet a CD utódja, amire az emberek pénzt áldoznak, hiszen sokan bele sem gondolnak, de a zenész is pénzből veszi a kenyeret. Szerintem ez egy nagyon nehéz kérdés. Mindenesetre az szembetűnő, hogy például London tele van ma is CD boltokkal, míg Budapesten alig tudok párat felsorolni.

Dolgoztál az RTL Klubnál is, többek között az X-faktor produkciójának háttér munkálataiban is részt vettél. Mi a véleményed a tehetségkutatókról?

Én azt gondolom, hogy ezek a műsorok csak egyfajta lehetőséget kínálnak arra, hogy valaki megmutassa magát a világnak, de ez még önmagában kevés. Ezután kezdődik az igazi munka, hiszen valahogy fent kell maradni, meg kell tartani az emberek szimpátiáját, és minőségi terméket kell az asztalra tenni. Szerintem egy tehetségkutató műsor adta lehetőségekkel nehéz jól élni, de ha valaki jól csinálja, akkor annak sikerül a köztudatban maradnia és kiépítenie a saját közönségét.

A koncertfelkérések közül van olyan, amit nem szívesen vállalsz el? Mi alapján szelektálsz, amennyiben szelektálsz?

Azt gondolom, hogy aki kicsit is ad a munkásságára, annál megjelenik előbb-utóbb egy bizonyos szűrő. Egy felkérés során az általunk várt és kívánt technikai elvárásokat nem tudták biztosítani, mi pedig úgy éreztük, hogy ezek a dalok számunkra fontosabbak annál, hogy élvezhetetlen, recsegő, kétes hangtechnikával szólaljanak meg, így nem vállaltuk a fellépést. Számomra nagyon fontos a minőség. Talán ez az a szűrő, amit szeretnék majd mindig szem előtt tartani.

Van olyan zenész, akit példaként tudsz magad elé állítani?

Persze, több is. Leginkább Ákos munkássága ilyen számomra a magyarok közül. Az a minőség, amit ő képvisel úgy szövegben, mint zenében is, szerintem egyedülálló a mai magyar zene területén. Demjén Ferenc munkássága is közel áll hozzám. Külföldiek közül Simple Plan-t, Nickelback-ot, és Linkin Park-ot hallgatok, kamaszkorom óta figyelemmel kísérem őket.

A portrait of a woman with short, curly brown hair and bright blue eyes. She is smiling warmly at the camera. She is wearing a teal-colored long-sleeved shirt. The background is dark and out of focus. In the bottom left corner, a portion of a bright green container with some text is visible.

Tartok egyéni és csoportos konzultációkat, a minden őszi és tavaszi félévben megrendezésre kerülő Károli Közösségi Napok (Tréninghét) keretein belül pedig karrier témájú előadásokat, tréningeket szervezek, kapcsolatban állok a munkaadói oldalalal is, és én koordinálom a BTK Alumni programját és a Károli Gáspár Ösztöndíjjal kapcsolatos kari feladatokat.

Említted a Károli Községi Napokat, ismertebb nevén a Tréninghetet. Milyen jellegű kurzusokat, előadásokat szervez a Karrieriroda ezekben a napokban?

A Károli hallgatói többször kaphatnak üzenetet tőled, különböző álláshirdetésekkal, gyakornoki lehetőségekkel...

Manapság egyre jobban felértékelődik a munkaerő-kiválasztás folyamatában a jó soft skillekkel rendelkező munkatárs, azaz aki jó problémamegoldó és kommunikációs készséggel rendelkezik, önálló, kezdeményező kész és jó csapatjátékos, hogy a legfontosabbakat említsem. Ezeknek a készség jellegű, ún. puha faktoroknak a fejlesztését fontos beépíteni az oktatásba. Ugyanakkor a felsőoktatásba belépő hallgatókat meg kell tanítani tanulni, mert sok múlik a tanulási technikáikon, és sokszor más stratégiára is van szükség, mint a középiskolában. Dr. Pődör Dóra oktatási és minőségbiztosítási dékánhelyettes kezdeményezésére az elsőévesek most szeptember elején már jelentkezhetnek kiscsoportos tanulás-módszertani tréningre is, ami nagy segítség lehet nekik a tanulmányaik eredményes folytatásához.

BTK Karrieriroda elérhetőségei:
Cím: 1088 Budapest, Reviczky utca 4., 3. em. 302.
E-mail: karrieriroda.btk@kre.hu
Honlap: <http://www.kre.hu/btk/index.php/btk-karrieriroda>
Telefon: + 36 30 4814309, + 36 20 5486760

ÁJK Karrieriroda elérhetőségei:
Cím: 1042 Budapest, Viola u. 2–4., „A” épület mfsz. 5/a
E-mail: karrier.iroda@kre.hu
Honlap: <http://www.kre.hu/ajk/index.php/karrieriroda>
Telefon: +36 1 370-8601/111

Élő és napi kapcsolatban a műalkotásokkal

2017 szeptemberében indult el a művészettörténet mesterképzés a KRE Bölcsészettudományi Karán. Az országban a Károlin kívül csupán az ELTE-n és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tanulhatnak az érdeklődők művészettörténésznek. A képzésről, a szakma rejtelseiről és az elmúlt év tapasztalatairól Dr. Jékely Zsombor egyetemi docenst, a Művészettörténet Tanszék vezetőjét kérdeztük.

Dr. Jékely Zsombor
tanszékvezető egyetemi docens

Hogyan jött létre a művészettörténet mesterképzés a Károlin?
A Károlin kívül csak két egyetemen található jelenleg művészettörténeti mesterképzés, és azt tapasztaltuk, hogy elég nagy az érdeklődés a művészettörténet iránt. 2016 elején sikerült akkreditáltatni a képzést, és az első évfolyam 2017 szeptemberében indult el. Az volt a megközelítés lényege, hogy gyakorlati jellegű képzést indítson az Egyetem, ezért a műemlékvédelem-muzeológia specializációt hoztuk létre elsőként, és ezt akkreditáltattuk. Az egész képzés úgy épül fel, hogy a hallgatókat már tanulmányaik során bevezetjük a múzeumok és galériák gyakorlati világába, mivel nagyon szorosan együttműködünk több intézménnyel is.

Ha már szóba jött a gyakorlat, mit érdemes tudni egy művészettörténész munkájáról? Milyen elhelyezkedési lehetőségek vannak?

Nyilván az egyik legfontosabb pályaut a múzeumok világába vezet, mi itt kívánunk utánpótlást képezni. A múzeumok – legyenek akár országos vagy városi intézmények – nagyon igénylik a képzett, fiatal munkatársakat. Arra is gondoltunk, hogy az egy-

házi múzeumok számára, különösen a református egyház kezelésében lévő muzeális gyűjtemények számára is biztosítsunk szakmai utánpótlást.

Van különleges területe a KRE képzésének?

A művészet története természetesen nálunk is ugyanaz, mint más egyetemeken. A képzésnek a műemlékvédelem-muzeológia specializáció miatt vannak olyan sajátosságai, amik kicsit eltérnek a többi egyetem képzésétől. Ennek a múzeumi területnek az alaposabb megismerését igyekszünk biztosítani, például több olyan kurzusunk van, amelyek nem csak általános, egyes korszakokkal kapcsolatos művészettörténeti témákat dolgoznak fel, hanem a gyűjteményekkel, múzeumokkal kapcsolatos praktikus, jogi és egyéb szempontokat tárgyalnak.

Kik jelentkezhetnek művészettörténet MA-ra?

Alapvetően a szabadbölcsészet alapképzést elvégző, és ott művészettörténet specializációt vagy minort választó hallgatók jelentkezhetnek, de más bölcsész végzettséggel rendelkezők is jelentkezhetnek, amennyiben az alapképzés során hallgat-

tak művészettörténet témájú kurzusokat. Abban is egyedülálló a Károlin képzése, hogy az országban csak itt van meghirdetve művészettörténet mesterképzés levelező formában. Úgy látjuk, ez iránt nagy az érdeklődés, olyanok is jelentkeznek, akik nem most, frissen szereztek diplomát. Amennyiben előtanulmányaik során elvégezték a kellő mennyiségű művészettörténeti témájú kurzust, őket is fel tudjuk venni.

Dr. Keserü Katalin a hallgatók gyűjteményében Sárospatakon

Egy évvel ezelőtt, 2017 szeptemberében indult el az első évfolyam a képzésen. Mik az elmúlt év tapasztalatai?

Ez valóban az induló év volt, egyelőre csak egyetlen évfolyam járt ide. Az oktatóknak biztosan, de remélem, hogy a hallgatóknak is nagyon jó tapasztalataik vannak. A levelező képzést próbáljuk úgy megszervezni, hogy az oda járó, az egyetemet alacsonyabb óraszámú végző hallgatók is teljes értékűen felkészülhessenek, és megkapják ugyanazt a színvonalú oktatást és odafigyelést, mint nappalis hallgatóink. Másrészt már látjuk, hogy milyen szakdolgozati témák iránt érdeklődnek a hallgatók. Nagy az érdeklődés a kortárs művészeti témák iránt, és ez nem csak a múzeumok, hanem akár kereskedelmi tevékenységet végző galériák felé is utat jelenthet majd azoknak, akik ilyen területen kutatnak. Emellett vannak olyan hallgatóink is, akik kimondottan a műemlékvédelem-muzeológia területen választanak szakdolgozati témát maguknak.

Kik oktatnak a képzésen?

A Művészettörténeti Tanszék kis létszámú, jómagam is oktatok. Dr. Keserü Katalin, Széchenyi- és Munkácsy-díjas művészettörténész, az Egyetem professor emeritusa tart órákat, valamint főállású oktatónk még Dr. Mészáros Flóra, aki a párizsi Sorbonne Egyetemen doktorált, és elsősorban XX. századi témákról tart előadásokat. A Szabadbölcsészeti Tanszék részéről Dr. Faludy Judit intenzíven részt vesz a művészettörténet mesterképzésben, mellettük pedig elég nagyszámú szerződéses oktatót foglalkoztat az Egyetem, akik egy-két kurzust tartanak egy félévben. Műemlékvédelmi témában említeném pl.: Entz Géza nevét, de részt vesz az oktatásban még Dr. Szilágyi András, az Iparművészeti Múzeum nyugalmazott főmuzeológusa, Mester Éva restau-

rátor, valamint Haris Andrea, a barokk korszak kiváló szakértője, egyben műemlékvédelmi szakember, tehát több megbízott oktatóval dolgozunk. Idén szeptembertől kezdett oktatni tanszékünkön Dr. Ordasi Zsuzsa, akinek az építészet-történet az egyik szakterülete.

Kiknek ajánlott a művészettörténeti szakma? Van valami „különleges” követelmény, feltétel?

Azt a hallgatóknak sajnos el kell fogadni, hogy ez egy szigorú történeti tudomány. Ugyanolyan alaposan kell hozzáfogni, mint bármilyen más történeti vagy filozófiai, esztétikai témához. Ha valaki szeret alkotni, vagy maga is művészhöz készül, az nem feltétlenül elég a művészettörténészhez. Az, hogy a művészet szeretete meglegyen, az viszont elengedhetetlen, hiszen folyamatosan ezzel a témával kell foglalkozni. Nem csak filológiai, könyvtári kutatásról van szó, hanem az a nagy előnye ennek a szakmának, hogy napi szinten a legkiválóbb műalkotásokkal lehet közvetlen kapcsolatban az ember. Ezt a képzés során is hangsúlyozzuk: a hallgatókat gyakran visszük múzeumba, továbbá minden évben tanszéki kirándulást szervezünk, ahol Magyarország kiemelkedő műemlékeit keressük fel, így a hallgatók már az egyetemi évek alatt megtapasztalják a műalkotásokkal való élő és napi kapcsolatot.

Mit javasol a jövő művészettörténészeinek?

Olvassanak sokat, és járjanak múzeumba!

A Művészettörténet Tanszék elérhetőségei:

Cím: 1088 Budapest, Reviczky u. 4., II. em., 224.

Telefon: +36 1 483-2872

„A teljes emberhez a vizuális érzékenység is hozzátartozik...”

kép forrása: parokia.hu

Lelkész, animációs filmművész, rajzfilmrendező, kutató – Dr. Békési Sándor, a Hittudományi Kar tanszékvezető egyetemi docense olyan kultikus animációs filmek, sorozatok gyártásában is részt vett, mint a Mézga Család, a Kérem a következőt! vagy a János vitéz. Ma többek közt dogmatikát és teológiai esztétikát oktat Egyetemünkön, kutatási központjában pedig az antropológia, az etika és a keresztyén kultúrtörténet áll.

Milyen tárgyakat tanít egyetemünkön?

Jelenleg a rendszeres teológián belül a dogmatikai bevezetés, etika, vizuális nyelv, teológiai esztétika tárgyakat tanítom – ez utóbbi egy speciális tantárgy. Sajnos ez utóbbi kettőt nem a lelkeshallgatóknak tartom, ezeket a teológus szakosok hallgatják, akik nem gyülekezeti lelkészek lesznek. A teológiának az a nagyszerűsége, hogy interdiszciplináris módon fel tud használni egy adott szakterületet – legyen szó bármilyen területről. A dogmatika önmagában elég zárt rendszernek tekinthető, hiszen olyan dolgokról van szó benne, amiről már több száz vagy ezer évvel ezelőtt megállapodtak egyházatyáink. Akkor lehet igazán érdekes ez, ha valamihez társítjuk, párosítjuk. A vizuális nyelv, vagy az esztétika is egy ilyen társítás.

Tanár úr tehetséges grafikusként kezdte meg pályáját. Pontosan mely ismertebb rajzfilm-produkciók elkészítésében közreműködött?

1972-ben kezdtem el a munkát az érettségi második napján a Pannónia Filmstúdióban. Akkor készült a János vitéz, ami az első egész estés magyar rajzfilm volt. Részt vettem a Mézga család, Dr. Bubó és egyéb sorozatok készítésében. Fázisrajzolóként kezdtem, majd fokozatosan haladtam a ranglétrán, végül mozdulattervező, később, a főiskola után rajzfilmrendező lettem. Önálló munkám, a Vázák meséi kétszer tizenkét részes sorozat volt, ami a görög mitológiát dolgozta fel. Az első része a főistekről szólt, a második pedig Héraklészről.

Nemcsak magyar, hanem külföldi produkciókban is részt vettem. Igazából a Toldi trilógiájából készült Daliás idők nőtt a legjobban a szívemhez, amelyben rendkívüli mesterem, Gémes József rendezővel dolgozhattam többedmagammal. Ez olajfestékkel készült, celluloid lapra festettük az egészet, az alkotói munka több mint hat évig tartott. Olajfesték esetén minden fényt, árnyékot, csillogást követve festői módon kellett eljárni, nehezen száradt maga a festett anyag – de a végeredménynek valamennyien örültünk. Történelmet írtunk a Toldival, hiszen ez volt a világon az első olajfestékkel készült egészestés rajzfilm.

Hogyan született meg a döntés, hogy a teológiát választja?

Főiskolás koromra vezethető vissza ez a váltás. Szeretett magyar filmtörténet tanárom, a méltán híres Nemeskürty István volt, akihez köthető ennek a változásnak az elindulása. Ahogy folyamatosan vittem hozzá a különféle szaktárgyi anyagaimat, egyszer azt mondta, hogy foglalkozzak a Bibliával és a keresztyénységgel, mint legfontosabb területtel. Ez a könyv az élet titka, ez az, amit igazán forrásként kellene használnom. Lehetek rajzfilmrendező, vagy grafikus, a lényeg, hogy a Biblia legyen a középpontban. Nem tudom, milyen ihletettségéből mondta ezt, de szíven ütött, és meg is fogadtam. Azóta hálával gondolok a Tanár úrra.

Később olvastam Szent Ágoston Vallomások című művét, ami szintén megrendített és mintát adott arra, hogy lehet váltani felnőttként is munkát, hivatást, és hogy a teológia lesz az, amivel foglalkoznom kell. A Bibliából János evangéliuma szólított meg igazán. Ekkor jöttem rá arra, hogy Jézus nem csak egy történelmi alak piros tógában (e képet még gyermekkoromban láttam, amint a lelkészünk bábelőadás formájában mesélte el nekünk a húsvéti történetet). Az evangéliumi Jézus már nem egy szereplő volt számomra ebből az előadásból, hanem egy élő személy. Újszászy Kálmánt is kiemelném, aki sárospataki lelkész volt – és nagyban hatással volt későbbi döntéseimre.

kép forrása: est.hu

Milyennek látja a teológus hallgatók viszonyát a művészetekhez? Meglátása szerint hogyan lehet a hallgatókat érzékenyebbé tenni a művészetek iránt?

A teológia egy verbális tudományterület: a Logosz, az Ige verbális, szóbeli. Mindent szöveggént elemzünk és figyelünk, a hallgatók is így tanulják meg vizsgálni a körülöttünk lévő világot. Éppen ezért értelmezésük sajnos már nem fejtegeti a vizualitás jelentéseit. Sokan nem a teljes világot látják, hanem leszűkülnek a szóbeliségre. Ilyen értelemben sajnos az esztétikai tárgyak inkább plusz feladatot jelentenek számukra, mintsem feltöltődést

vagy érdekességet. A jelekre, jelképiségre is figyelniük kell, Isten ezekkel is üzen nekünk a természetben vagy a történelmen keresztül. A teljes emberhez a vizuális érzékenység is hozzátartozik – ezért tartom fontosnak a képi látásmódot. A vizualitásnak is megvan a maga nyelve: azt tudom mondani, hogy ilyen értelemben én egyfajta nyelvtanár vagyok, hiszen a képi látásmód nyelvét tanítom a hallgatóknak.

Kodály Zoltán híres mondata „a zene mindenkié”. Meglátása szerint ugyanez érvényes a rajzolásra is?

Sokan azt gondolják, hogy a művészetek befogadásához valami nagyon magas képzettség kell. Ennek oka az, hogy elfelejtettünk az ember egészére figyelni, szétbontjuk a szóbeliséget, a képi látásmódot, az alkotást egymástól, holott minden emberben megtalálhatók ezek. Nem kell hivatásos művésszé válnunk ahhoz, hogy a bennünk lévő kreativitás kibontakozzon. A rajzolás is mindenkié. A fogyasztói társadalom nagyon sok tömegterméket ad az embereknek, hogy azzal éljen. Régebben az édesapa maga készítette a játékokat, kanalat faragott, az édesanya megvarrta a család ruháját – tehát a kreativitás az élet része volt. Ebben benne volt a rajzolás, az éneklés, a tánc, a művészetek. Ma ezeket szétbontjuk, és azt állítjuk, hogy csak a profi énekes énekeljen, a profi táncos táncoljon. Az alkotás, a kreativitás a mindennapi élet része kellene, hogy legyen újra.

kép forrása: blükk.hu

Mi a célja a HTK-n a Tanár úr által tartott rajzsakkörnek? Milyennek látja a foglalkozás hatását?

A hallgatók hívtak meg a sakkörbe, hogy együtt rajzoljak velük. Bár furcsának tűnik, de a foglalkozás nem a rajzolásra fókuszál igazán, hanem az együttlétre. Ilyenkor felszabadultan beszélgetünk, viccelődünk – és természetesen rajzolunk is. Általában a hallgatók ülnek be modellnek, de tanár is volt már alany. A főiskolán már tartottam hasonló foglalkozást. Föltettem a kérdést, hogy miként lehet igazán megismerni egy hallgatót vagy egy tanárt. Nem feltétlenül az órán, ami hivatalos és kötött. Egy ilyen sakkör nagyszerű lehetőség egymás személyes megismerésére, és a hangulata is kitűnő. Van, amikor csöndben vagyunk, máskor bedobunk egy-egy témát. Nagyon jó közösségformáló hatását látom ennek és a hallgatók rajzolási készsége is határozottan fejlődik.

Református kultúránkban a képnek és a képies megjelenésnek nincs akkora súlya, mint például a katolikus kultúrában. Tanár úr szerint miért fontos a képies gondolkodásmód?

Nem azért fontos, hogy képzőművészekké váljunk, hanem hogy nyitott szemmel járjunk a világban, és egész emberekké váljunk,

ahogy erről már szó esett. Ki kell emelnem, hogy liturgiai szempontból nincs súlya a képeknek a református kultúrában, vagyis kép nem lehet az istentisztelet része. Több száz évvel ezelőtt az emberek jóval közelebb álltak a képhez, alkottak, a természethez közel éltek. Így, amikor meglátták a szentképeket, akkor a maguk valóságában is „odalátták” a képet ábrázoló személyeket. Erre adott nemleges választ a svájci reformáció, és a válaszdás nem volt erőszaktól mentes, hiszen képek rombolásáról is tudunk.

Azt kell mondanom, hogy a képimádat és a képrombolás két véglet, és mindegyik irracionális cselekedet. A reformáció által a szakrális képek kikerültek a templomból, de ezzel a szekularizációval a művészetté váló festmények önálló jelentése felértékelődött. Nem teljesen igaz tehát, hogy a református kultúrában nincs helye és súlya a képnek, a képies gondolkodásnak – pusztán a szakralitása szűnt meg, s került ki a templomi környezetből és a mindennapok részévé vált.

Pontosan mit takar a teológiai esztétika?

A teológiai esztétika hasonló a filozófiai esztétikához. A különbség az, ami a filozófia és a teológia között is létezik, miszerint a filozófia az észre, a teológia pedig az isteni kijelentés hitére épül. Ugyanígy az esztétikát is lehet a hit szemszögéből nézni – azaz, mi a szép, ezt a hitünk tárgya: Isten teremtmése, megváltása és megszentelése alapján vizsgáljuk meg. A képek elemzésénél szempontként jelenik meg a szótériológia, például mint a szép rútsága, a szép halála vagy a rút szépsége. A képzőművészetekben nagyon fontos kérdés, hogy a csúf hogyan válik széppé és fordítva; ugyanígy kérdés lehet a teológiai esztétika számára, hogy Jézus feltámadása által a csúf végül hogyan vált széppé. Az esztétikai értékítélet azonban nem függ az ábrázolt témától, hiszen minden alkotásban ezeket a kérdéseket keressük, nem csak a Bibliához kötődő ábrázolások esetében.

Mit tekint tanári pályafutása legnagyobb eredményének?

Nem képmutatásból mondom ezt, de a hallgatókkal való viszonyt tekintem igazán nagy eredménynek. 20 éve tanítok a Károlin, és látom ennek a viszonynak a javulását. Én személy szerint ezt tartom a legfontosabbnak. A mindennapi beszélgetések, találkozások – számomra ezek jelentik a legnagyobb értéket. Megosztani egymással a teológiai látásmódokat, vagy akár a magánélet kérdéseit, ez a tanári pályám legfontosabb része. Az akadémiai számlálásra, ahogy mondani szokás, nem foglalkoztat annyira, nevezetesen, hogy hány publikációt írtam, milyen a tudományos fokozatom. A téma, amiről már sok szó esett, nagyon fontos a számomra, de a tudományt nem tudom elválasztani az embertől, a személyektől, hiszen személyek, hús-vér emberek hordozzák azt.

Dr. Békési Sándor tanszékvezető egyetemi docens, grafikus

A budapesti Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában érettségizett 1972-ben, ahol Jankovics Marcell volt szaktanára. A '70-es években a Pannonia Filmstúdió munkatársaként dolgozott fázis- és kulcsrajzolóként az első egész estés magyar rajzfilm, a János vitéz, valamint mozdulattervezőként a Mézga család és a Kérem a következőt! (ismertebb nevén Dr. Bubó) sorozatok megrajzolásában. 1981-ben felvételt nyert a Magyar Iparművészeti Főiskola Typo-grafikai Tanszékének animációs szakára, diplomáját 1985-ben szerezte meg. 1985 és 1991 között rajzfilmrendezőként a Vázák meséi című tévéfilmsorozatot készítette. Ugyanebben az időszakban kezdi meg teológiai tanulmányait, 1986-ban iratkozott be az akkori Budapesti Református Teológiai Akadémia teológus-lelkész szakára, levelező tagozaton.

1991-ben folytatja tanulmányait nappali tagozaton a KRE Hittudományi Karán, ahol az első lelkészképesítő vizsgát 1996-ban, a másodikat 1997-ben tette le. 1998-ban dr. Szűcs Ferenc hívására a KRE Hittudományi Karának Rendszeres Teológiai Tanszékén a hitvallásismeret és az etika tárgyakat tanítja kezdetben óraadóként, majd tanársegédként. Emellett szemináriumokat is tartott szakterületének, a teológia és a művészet kapcsolatának témájában. 2004-ben doktorált, disszertációjának címe: ERGON. A keresztyén esztétika teológiája.

2005-2011-ig Hittudományi Kar dékánja. 2006-ban az ő kezdeményezésére alakult meg a Szenczi Molnár Albert Egyházművészeti Intézet, illetve létrehozta annak szakkönyvtárát, a Fülep Lajos Könyvtárát, amely a 2015-ben megújult Török Pál Könyvtár anyagába került át. 2012-től tanszékvezető egyetemi docens. Kutatásának középpontjában a teológiai esztétika, antropológia, etika, dogmatika, és a keresztyén kultúrtörténet áll.

A Dr. Békési Sándorral készült interjú teljes változata egyetemünk honlapjának „Névjegy” rovatában olvasható: www.kre.hu/nevjegy

#KREatív

#KREatív rovatunkba várjuk a hallgatói alkotásokat: novellákat, verseket, fotókat vagy akár művészeti alkotásokról (festmény, montázs, plasztika, stb.) készült képeket.

Beküldési határidő: 2018. november 15.
További információ és beküldés: sajto@kre.hu

Valami egészen más – egy hallgató élménybeszámolója

kép forrása: Művészetek Völgye Facebook oldal

Kapolcs – Művészetek Völgye. Egy hely, amely benned marad, és amely formál téged. A Völgy az a hely, ami egyszerre feltölt és elfáraszt, ami egyszerre fiatalos és mégis komoly. Ez az a „valami egészen más”, ahol minden megtalálható magyarságunkból, országunkból, kultúránkból és emberségünkéből.

Idén a Művészetek Völgyét három településen, Kapolcson, Vigándpetenden és Taliándörögdön rendezték, ahol udvarokban, házakban, ligetekben várták az érdeklődőket számos programmal, foglalkozással, koncerttel, színházi előadásokkal. Első utam Taliándörögdre vezetett, a Református Udvarba, ami idén sem egy egyszerű templomudvar volt. Ebben az évben a Képtelen Kert nevet kapta, amelynek három területét járhatták be az ide érkezők: Isten Házát, az Ember Házát és a Kávé Házát.

A Völgyben töltött idő alatt először itt csapott meg a „valami egészen más” érzése. Az udvarban körbetekintve csak azt láttam, hogy itt mindenkinek van hely: festők, színészek, mezőgazdászok, lelkészek, pszichológusok, tanárok, mérnökök, nyugdíjasok, fiatalok és gyerekek voltak egymás mellett, és teremtettek egy olyan légkört, amelyről mind a mai napig azt gondolom, hogy a világnak ilyen helynek kellene lennie. Isten Házában bibliai igék alapján készült installációkat lehetett megtekinteni, az Ember Háza kiállításának segítségével egy belső utazáson vehettek részt az érdeklődők, míg Bölcsföldi András, a KRE HTK spirituális lelkészének nevéhez köthető Kávé Házában versekkel együtt felszolgált frissítők vártak mindenkit a névadó körtefa (Tükörbe Körte Kávéház) alatt.

A már említett kiállításokon végighaladva komoly lelki kérdésekkel szembesültem. Sosem gondoltam volna, hogy egy fesztiválon az első pár órában életem meghatározó részéről fogok elmélkedni: Ki is vagyok én a világban? Azt hittem, szórakozni, pihenni megyek, nem pedig markáns és fontos kérdésekkel foglalkozni. Végül mégis belemerültem a témába, és belemerültem a saját lelkembe is. Ezt az érzést egy kávé mellett feldolgozhat-

tam, s máris úgy éreztem, gazdagabb vagyok, mint mikor jöttem. Pedig alig pár óra telt el...

A hangulat miatt szívesen maradtam volna még, de tudtam, hogy vár rám számos más udvar, és ha már ott vagyok, nem elégedhetek meg csupán egy felfedezésével, s annak szépségeivel, békességével, pihentető légkörével. Az ott töltött napok alatt voltam színházi előadáson, koncerteken, hallottam megzenésített verseket, részt vettem egy érdekes beszélgetésen Nőkről és Férfiakról, hallgathattam nagymamám kedvenc slágereit, voltam jazzkoncerten, mulattam a Hagyományok Háza Folkudvarban, ahol többek között megismertem a délszláv népzénét is. Megnéztem, milyen is egy önismereti diszkó, a Momentán Udvarban pedig magyar rövidfilmeket néztem végig és tehettem fel a hozzá kapcsolódó kérdéseimet.

Érdekes élmény volt, amikor az utcán sétálva már természetesnek tűnt a kisgyerekek hangja. Eleinte furcsálltam a körülöttem ugrándozó, szaladgáló gyerekeket, de a Völgy ebből a szempontból is más. Igen, ezen a helyen nem csak „nagyok” vannak, a Művészetek Völgye mindenkit vár! Rengeteg gyerekbarát program segíti a családokat, rengeteg idősebbeknek való program van a nyugdíjasok számára, s mellette számtalan program szól nekünk, egyetemistáknak. Épülhetünk lelkieken, felfrissülhetünk fizikailag, kikapcsolódhatunk és szórakozhatunk kedvünk szerint. Itt mindenki megtalálja azt a valamit, amire szüksége van, és azt is, amiről nem is tudta, hogy szüksége van rá!

Mit kaptam életem első utazásától a Művészetek Völgyébe? Önmagam, amit a munka, a tanulás sokszor háttérbe helyez. A felszabadult önmagam, aki végre újra lehetett kicsit gyermek, majd tinédzser, vagy éppen egyetemista, komoly gondolatokkal. Szórakoztató, kikapcsoló, értékes napokat kaptam, ahol rengeteg újat láttam és megannyi újat tanultam, és legfőképp sok új barátot, akikkel jövőre ugyanott folytatjuk, ahol idén abahagytuk!

To know you got 'excellent' is the best feeling ever

Meet Oxana from Russia, the first Stipendium Hungaricum student at Károli Gáspár University. It was a pleasure to have her here! We have asked Oxana about her experience at KRE and in Hungary:

How did you come across the Stipendium Hungaricum scholarship programme, and why did you choose Hungary?

It was my graduation year at my home university and to be honest, I was thinking of taking a gap year and applying for my Master's degree later. I accidentally heard about the opportunity to study in Hungary and decided, 'Why not?' I didn't know much about the country and wanted to explore it myself.

What are your long-term career objectives now that you have graduated from KRE?

I would like to continue being in the academic field. Right now I'm in China teaching English to Chinese children and adults. However, I'm considering doing a PhD, too, as one of my dream jobs is to be a university professor. I definitely wish to have the English language at the center of my career.

What do you think about the level of education at KRE?

I was pleasantly surprised that the level of education at KRE is so high. Especially after having discussed the same issue with my friends from other Hungarian universities. While they felt that their studies didn't meet their expectations, I was enjoying all my classes. I'm very grateful to my professors.

Could you describe your most rewarding experience during your studies at KRE?

It may sound obvious but for me it is successfully submitting my MA thesis. I really feel that this is the result of all the hard work during my studies. To hold your thesis in your hands and to know you got 'excellent' is the best feeling ever!

What did you like the most about the two years you spent in Hungary?

What I liked the most is meeting people from all over the world and becoming good friends with many of them. Being part of the international community is what I'll definitely miss about Budapest. I can say that I've left a piece of my heart there. But I'll come back one day, that's for sure!

What was the most important cultural difference you have experienced?

Ironically, I came to the conclusion that people are the same in any part of the world. What I was told about Hungarian culture and the people did prove right in some cases and did not in other. And the only way to learn that is to experience it yourself. This is how stereotypes are broken. 😊